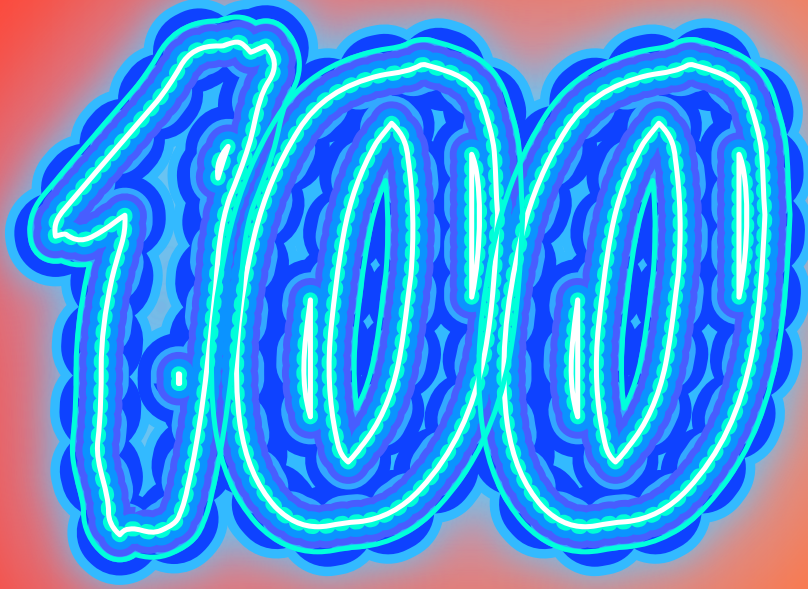

ÇİĞDEMİM SESİ

Ağustos - 2024

Sayı: 100

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ ÇEVİRİMİÇİ DERGİ

Sahibi : Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu adına Fatih Fethi Aksoy

Yayın Kurulu: Dilek Yüceel, Elvan Akbay, Fatih Fethi Aksoy, Fatoş Gür, M. Sinan Kayalığil

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir.

"Evrensel insan değerlerine ve barışçılığa aykırı olmamak, hakarete yönelmemek koşuluyla kişisel görüş açıklama özgürlüğünü kullanmaktan yanayız. Bu hususları hukuk uzmanı komşularımıza danışıp onay aldıktan sonra, sorumluluğu yazarına ait olmak üzere yayımlıyoruz".

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A Çankaya/Ankara

+90 312 2852047

+90 530 6609583

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

0507 8685770

2016 yılından bu yana, **100 ay** ara vermeden dergi hazırlayıp sizlerle buluşturmanın gururunu yaşıyoruz. **Çiğdemim Sesi** dergimiz yüz aydır sizlere mahalleden haberleri bildirmenin yanında sizlerden gelen yazıları, öykü, şiir ve resimleri de komşularımızla buluşturuyor.

Bu ölçekte ve sürdürülebilir bir yayın ülkemiz koşullarında var mı bilmiyoruz ama biz sizlerin destek ve katkılarıyla bunu sürdüreceğimize inanıyoruz. Hep söylediğimiz gibi **“Birlikte Güçlüyüz”** ve birlikte başarıyoruz.

Sevgili komşularımız, yaz aylarıyla birçok etkinliğe ara verdik ama yine de boş durmuyoruz. **Açık hava sinemasına** başladık, **park konserleri** de yakında başlıyor. **Kulüp Dinamik** olarak **yoga** etkinliğine başladık, **yaş almış komşularımız** için **sandalye yogası** etkinliği de **haftada iki gün** devam ediyor. **2. El Pazarı** düzenledik, bir kez daha düzenleyeceğiz. Yaz sonu için **Sokak Basketbolu Turnuvası** hazırlıyoruz. **Kütüphanemizde** yeni bir yapılanmaya girdik, katkı verebilecek komşularımızı bekliyoruz.

Dernek barakamızın bir bölümünü **2. El Butik** olarak düzenledik ve dernek açık olduğu saatlerde sizlerin kullanımına sunuyoruz. ihtiyaçlarınızı buradan tedarik edebilirsiniz.

Bütün bunların yanı sıra, **mahallemizin sorunları ve ihtiyaçlarına yönelik** olarak muhtarımızla birlikte görüşmelerde bulunmaya da devam ediyoruz. Muhtarımız ve aynı zamanda yönetim kurulu üyemiz olan **Özlem Ergon Cerit** ile birlikte mahallemizde gerçekleşen değişiklikleri takip ediyorsunuzdur. Güçlü iletişim becerileri, güleryüzü ve ikna kabiliyetiyle fark yaratan arkadaşımızla, tam bir uyum içerisinde, mahallemizi daha güzel, güvenilir ve yaşanılabilir kılmak için çalışmaya devam edeceğiz.

Sevgiyle kalın...

ÇİĞDEMİM MAG (Mahalle Afet Gönüllüleri)

Seçimlerden önce gündemimize aldığımız **Çiğdemim Mahalle Afet Gönüllüleri Ekibi** için ilk adımı attık. **MAG AME DER** ile hem dernek hem de muhtarlık olarak protokol imzaladık ve eğitimlere başladık.

Bu eğitimler önümüzdeki dönemde tekrarlanacak. Kaçıranlar bizi takip etsinler. Ekibe katılmak için bizimle iletişime geçmeniz yeterlidir.

ETKİNLİKLERDEN NASIL HABERDAR OLABİLİRSİNİZ?

Tüm etkinliklerimizi öncelikle **e-posta** grubumuzla sonra **face-instagram** ve **X(twitter)** hesaplarımızdan paylaşıyoruz. Ayrıca **whatsapp** listemizle de duyuruyoruz.

Tüm sosyal medya hesaplarımızdan **/cigdemimdernegi** olarak bizi takip edebilirsiniz.

Whatsapp şu anda en çok kullanılan ve anında iletilebileceğiniz bir ortam. Whatsapp listemize dahil olmak için **05078685770** numaralı telefona bir mesaj göndermeniz ve bu numarayı kaydetmeniz yeterli.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ OĞUZ TANSEL SEMT KÜTÜPHANESİ

Otuzbinin üzerinde kitabımızı ücretsiz olarak 15 gün süreyle ödünç alabilirsiniz.

Çiğdem Mahallesi 1551 Caddesi Çan Yücel Parkı İçerisinde Çankaya-Ankara

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

+90 312 2852047

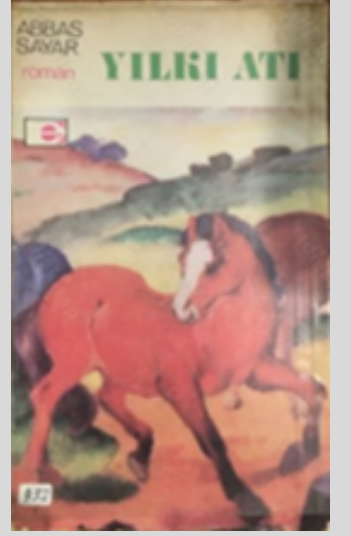
Derneğimizin, “**Girlevik – Tunceli – Ovacık – Harput Gezisi**” duyurusu yayımlanınca heyecanlanmıştım. Bir önceki aynı yöreye yapılan geziye katılamamıştık, bu kez mutlaka ekipte olmalıydık, olduk. Ülkemizin görmekte çok geciktiğim az sayıda illerinden bir bölümünü daha gezecektik.

17 Temmuz akşamı mahalleden ayrılırken, ilk gecenin uzun yolculuğunun ardından bir sonraki günün yoğun programına nasıl dayanacağımızı dert edinmişim. Otobüsle uzun yol deneyimi benden fazla olan eşim **Ümit**, moral verdi. **21 Temmuz** akşamına kadar sürecek **2 bin kilometreyi** aşan bir yolculuk başlamıştı bile, kaygıya gerek yoktu.

Elmadağ’ndaki kısa moladan **Yozgat**’a geldiğimizizin farkına bile varmamıştım. Otobüsümüz kent merkezinde yol alırken aklıma 1970’li yılların ilk yarısında az ilerideki Çamlık bölgesinde tanıştığım **Abbas Sayar** (21 Mart 1923 – 12 Ağustos 1999) düştü. Doğduğu, yaşadığı topraklardan ayrılıp Ege kıyılarında yeni bir yaşam kurmasının üzerinden yıllar geçmişti. Bu yıl ölümünün 25. yılında kimler onu anımsayacaktı acaba?

Sayar, **Yılkı Atı** romanıyla adını geniş kitlelere duyurmuş ve **TRT 1971 Roman Başarı Ödülü**’nü almıştı. O tarihlerde kimi “eleştirirmenler” **Yılkı Atı**’nın **Cengiz Aytmatov**’un “**Elveda Gülsarı**” romanından esinlenerek yazıldığı eleştirilerinde bulunmuşlardı. Oysa **Yılkı Atı** kitap haline getirilmeden önce 1961’de **Sayar**’ın yayımladığı **Bozok Gazetesi**’nde tefrika edilmişti. **Aytmatov**’un eseri ise 1963 tarihli idi. Ne **Abbas** Rusça ya da Kırgızca, ne de **Cengiz** Türkçe bilirdi. **Akdağmadeni**’nde verdiğimiz molada dostlarla bunu paylaşma fırsatı buldum.

Asıl uzun yolculuğun bundan sonra başlayacağını düşündüm. **Aşık Veysel**’in aslen Hozatlı olan **Sivas**’ta 2 Temmuz 1993’te katledilen **Aşık Nesimi Çimen**’e selam gönderdiğini rüyamda görmüş olmalıyım. Sabahın ilk ışıklarıyla **Erzincan**’a yaklaşırken, bu kentten milletvekili seçilen, Başbakan ve Ulaştırma Bakanlığı yapıp sonra da iki kentte belediye başkanlığı adaylıklarında boyunun ölçüsünü alan zatın kulaklarını çınlatma fırsatı yakaladım. Karayolu, kayak pistinde görebileceğimiz biçimde çubuklarla geliş – gidiş olarak ikiye ayrılmıştı. Batının yol yapım anlayışı henüz buraya ulaşmamıştı.

Erzincan her zaman 28 Aralık 1939’daki büyük depremi anımsatan bir ilimiz. **Kuzey Anadolu fay hattı** üzerinde bulunan ilde, 1939’daki Richter ölçeğine göre **7.9 büyüklüğünde** deprem **33 bine yakın** can almıştı. **Nâzım Hikmet**, deprem haberini **Çankırı Cezaevi**’nde öğrenmiş ve “*Kesemde verecek şeyim yok. Yüreğimden verdim*” dizesiyle tamamlanan “**Kara Haber**” şiiri, 2 Ocak 1940 günlü **Tan gazetesi**’nin birinci sayfasında yayımlanmıştı. 1992 yılında Erzincan’daki **6.8 büyüklüğündeki depremde** de ölü sayısı 620 dolayındaydı.

Bölge rehberlerinden **Ozan Korkmaz** ile kent merkezinde buluşmamızın ardından **Girlevik Şelalesi**’ne doğru yol aldık. Yaklaşık 30 kilometre sonra, dokuz gözeden çıkıp 30 – 40 metre yükseklikten dökülen suların yarattığı ortamda uykumuzu açma fırsatı yakaladığımızda saatlerimiz 08.00’i gösteriyordu. **Munzur Dağları**’nın devamı olan **Mercan Dağları**’nın kuzeydoğu uzantıları üzerinden topladığı suyu yöreye akıtan şelale, 1990 yılında doğal sit alanı ilan edilmişti. Önce şelaleyi gezdik, “**Çiğdemim Her Yerde**” pankartımızla fotoğraflarımızı çektiydik. Başkanımız **Fatih Aksoy** ile **ANKATUR**’dan **Gökhan Coşkun**’un sporcu adımlarına eşlik edenlerle birlikte 1,5 kilometrelik yolun sonunda kahvaltımızı edeceğimiz tesise ulaştık.

Yol boyunca, **Sinan (Kayalığıl)** hocamızın kulaklarını çınlatmayı da ihmal etmedim. Ortam tam onun beklentilerine yanıt veren türdendi. Güler yüzle bizleri selamlayan insanların “*Hoş geldiniz*” seslerine, “*Günaydın, kolay gelsin...*” yanıtını kısa sohbetler izliyordu, sanki yıllardır burada yaşıyor duygusuna kapılmıştım. Bahçesinin çevresindeki kaldırımın üzerinde birikmiş otları oğluyla temizleyen beyefendinin armağan ettiği dalından yeni toplanmış Erikleri kafiemiz adına **Ali (Özok) Bey** teşekkür ederek aldı. Yolculuğumuz sırasında hep birlikte afiyetle yedik.

Beldede otobüs durağı adları da dikkatten kaçacak gibi değildi: **Yaşar Kemal, Özge Can & Berkin Elvan. Çağlayan Beldesi**'nin son yerel seçimlerdeki oy dağılımına bakmadan edemedim: 1.289 geçerli oyun, 620'sini **CHP**, 549'unu **DSP**, 113'ünü **TİP**, 7'sini seçime katılan diğer üç parti almıştı.

Su ve kuş sesleri arasındaki sabah kahvaltımızda yörenin tulum peyniri ve balının lezzeti ön plana çıkıyordu. Güzelce doymuş ve dinlenmiştik, şimdi gezimize devam edebilirdik.

Çağlayan'dan ayrılırken telefonumdan izleyeceğimiz yolun haritasına baktım. **Erzurum yolundan** giderken sağa saparak **Tunceli yoluna** girecektik. Burada **Karasu** üzerindeki **Muti** köprüsünden sonra trafiğin yoğun olduğu bir bölge vardı. Yoğunluğun yolun bozukluğundan kaynaklandığını düşündüm. Bölgeye gelince yanıldığımı anladım. İlerleyen günlerde sıkça karşılaşacağımız kimlik denetiminin ilki burada yapılıyordu. Artık **Tunceli** il sınırları içindeydik. **Ankara**'ya döndüğümüzde üzerinden geçtiğimiz eski tip asma köprü'nün depreme dayanıklı olmadığı gerekçesiyle yıkılmasına karar verildiğini, yenisinin projelendirildiğini öğrendim.

25 kilometre sonra denizden bin 565 metre (mahallemizden 500 metre dolayında daha yüksekteki) **Pülümür**'e geldik. Belediye binasının önünde otobüsümüzden inip karşımda **Cemal Süreya**'nın heykelini görünce heyecanlanmadım desem yalan olur. **Maliye Bakanlığı Tetkik Kurulu**'nda "Stajyer Mümeyyiz" unvanından "Mümeyyizliğe" atanmama ilişkin karardaki imzanın büyütülmüş bir benzeri heykelin sağ yanında idi. Heykelin sol yanında da, 52 yıl önce aralarında bulunduğum bir grup Mülkiye mezununa düzgün Türkçe kullanımının kurallarını anlatan şairin eşi **Zuhal Tekkanat**'a yazdığı mektuptan alıntı vardı:

"Bizi bir kamyonu doldurdular. Tüfekli iki erin nezaretinde. Sonra iki erle yük vagonuna doldurdular. Günlerce yolculuktan sonra bir köye attılar. Tarih öncesi köpekler havlıyordu. Aklımdan hiç çıkmaz o yolculuk, o havlamalar, polisler. Duyarlığım biraz da o çocukluk izlenimleriyle besleniyor belki de. Annem sürgünde öldü, babam sürgünde öldü".

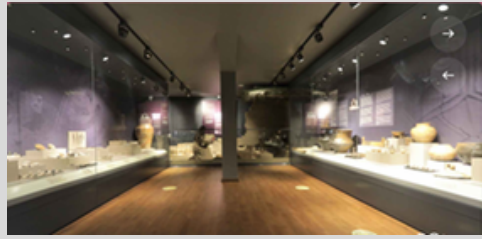

Satırlar, ilk şiirlerini aynı dergide yayımlayan okul arkadaşı **Sezai Karakoç**’un “**O, her şeyden şiir çıkarırdı, mektuptan da...**” demesini kanıtlar gibi büyük harfle, noktasız ve dizeleri andırır biçimde yazılmıştı.

Heykelin önünde ekibin kıdemlisi **Ertan Göksu**, ikinci Mülkiyelisi **Feyyaz Özer** ile fotoğraf çektiğim için mutlu oldum. ve karşısında uzanan **Cemal Süreya Caddesi** tabelasının önü, fotoğraf çekirmek için çekici noktalar.

Ağlayan Kayalar’da fotoğraf çekmek için durduk, **Kutu Deresi**’nde plajı gördük, serinleme ve kahve molası verdik. İlk konaklama yerimiz **Tunceli**’ye ulaşip bizi bekleyen yemek masasına kurulduk.

Munzur Çayı’nın kıyısındaki yemeğe, ilk yudumunda pırasa lezzetini andıran çiriş otundan yapılan acılı **gulit çorbasıyla** başladık. Termometrenin **38 dereceyi** gösterdiği öğle sıcağında yörenin coğrafi işaretlemeye korunmuş, ana malzemesi kuşbaşı kavurma ve nohut olan çorbası **şorbit** ikram edilseydi, ardından gelecek yoğurtlu mantı ve Munzur çayında beslenen somon balığının tadına varmamız zor olurdu. Sebze ağırlıklı çorba doğru tercihti. Yemeğin sonunda pekmeze karılmış irmik helvası ve üzerindeki dondurma sunulan lezzetleri taçlandırdı.

Çaylarımızı içip, otobüsümüze binerek az ötedeki **Tunceli Müzesi**’ne gittik. Bina, kışla olarak yapılmış, sonrasında bir süre memurlar için lojman işlevi görmüş yenilenmesinin ardından 2015 yılında müzeye dönüştürülmüş. Paleolitik dönemden günümüze toplam 340 eser sergileniyor, 200’e yakın etnografik eseri görme olanağı da var.

Müzeden ayrılırken görevlilere, araştırmacı yazar **Mesut Özcan**’ın çabalarıyla kurulan **Tunceli Vecihi Timuroğlu müze Kütüphanesi**’nin yerini sordum. Adını ilk kez duydukları anlaşıyordu. Oysa, burada sergilenen **Cemal Süreya**’nın da aralarında bulunduğu yazın dünyasının ünlü adlarının mektuplarından bir demeti birkaç yıl önce **Mülkiyeliler Birliği**’nde görmüştüm. 2018 yılında da **Mersin**’de iki ustayı anma toplantısı düzenlenmişti. Ayrıca ustam yazar **Atilla Aşut**’un **Birgün Gazetesi**’nde **Mesut Özcan**’ın kütüphanenin devamlılığı için kurulan **Sanat, Edebiyat, Tarih ve Kültür Araştırmaları Vakfı** hakkındaki yazısını da on gün önce okumuştum.

Ümit ile müzeden çıktık yakınlardaki Dersim gazetesinin matbaasına gittik, oradakiler **Vecihi Timuroğlu Kütüphanesi**’ni bilmiyordu. Geri dönerken birkaç kişiye daha sorduk, bilmiyorlardı. Müzenin karşısındaki parkın girişinde Çiğdemim ekibinden yöre halkıyla sohbet edenlere rastladık, üzülerek aradığımızı bulamadığımızı söyledik. Yöreden bir bey ne aradığımızı sordu, anlattık. “*Ben de bilmiyorum ama, şu bey bilebilir*” dedi ve Belediye Meclis üyesi olduğunu bildirdiği beye derdimizi nakletti. Bir bilene rastlamıştık. Gruptan üç Tuncelili bizi müze kütüphaneye götürdüğünde saat 16.30’du. Merdivenlerden dördüncü kata hep birlikte çıktık, kapı kapalıydı. Bir alt kattaki işyerlerine sorduk. Sabah 08.00 ile akşam 17.00 arasında açık olduğunu söylediler. Bir gün sonra 08.30’da da kapıyı kapalı bulunca hevesimizden vazgeçtik. Sosyal medyada “**Gidemeyenler için**” gönderilmiş fotoğraflara bakmakla yetindik. **Tunceli**’ye yolu düşecekler için Kütüphanenin Cumhuriyet Caddesi ile Emniyet Sokağı arasındaki büyük binanın üst katında olduğunu not etmekle yetindik.

Otele dönerken kentin tam merkezindeki iki bayiden günlük gazetelerimizi aldık. Bir önceki hafta Ankara’da Kızılay’da gazete alacak yer bulamayıp 45 dakika dolaştığımı anımsadım. Karı koca son gezimizde uğradığımız tek alkollü içecek satıcısının bulunduğu **Beyşehir**’e inat, bir bölümü **Zilzurna**, **Palavra Büfe** gibi adı akılda kalacak cinsten bayi tabelalarını gördük, adı **Tekel Sokağı** olan yol boyunca yürüdük. Verdiğimiz selama güler yüzle karşılık, sorduğumuz soruya anlamlı yanıt veren insanlar görmenin mutluluğunu duyduk. **Kadının çalışma yaşamında erkekler kadar ön planda bulunması** da bir başka gözlemimiz oldu.

Akşam, otelde yöre etinin nefis tadına yediğimiz tandır ile vardık. Gezinin ilk 24 saati çoktan geride kalmıştı, bizi sabah **Ovacık** yolculuğu bekliyordu.

Rehberimiz **Ozan** yola çıkarken Munzur vadisinde her an yaban keçileriyle karşılaşabileceğimizi anımsattı ve otobüsün kaptanına da böyle durumlarda fotoğraf çekimi için yavaşlamasını söyledi. Az sonra sodalı suyun çıktığı kutsal kabul edilen **Ana Fatma**'da Muharrem ayının ritüeli aşure dağıtımı vardı. Sıcak aşurelerinizi yedikten sonra yolumuza devam ederken 42 bin hektar büyüklüğündeki **Munzur Vadisi Milli Parkı**'nın geçtiğimiz bölümlerinde çok sayıda yaban keçisi gördük ve fotoğraflama olanağı bulduk. Bu yazıyı hazırlarken, gazetelerde ABD'nin Kaliforniya eyaletinin San Bernardino kentinde çalışanlarla beslenerek orman yangınlarının çıkmasını engellediği bilinen yaban keçilerinin taze meyveler verilerek ödüllendirildiğini okudum.

Tunceli il merkezinin 8 km ilerisinden başlayıp **Munzur Dağları**'na kadar uzanan bin dolayında bitkiyi barındıran bölge 1971 yılında **Milli Park** statüsü kazanmıştı. Vadi ve yamaçlarında yetişen başka yerlerde bulunmadığı için **"endemik"** olarak nitelenen bitkilerin listesi de bir hayli uzundu. Bunlardan bir bölümü, **Tunceli Tarım ve Orman Müdürlüğü** belirlemelerine göre şöyle:

"Tek diş sarımsak, ölmez çiçek, ayıgülü, şakayık, çasır mantarı, solucan otu, alı gelin, top karanfil, yabani haşhaş, siyah Frenk üzümü, havacıva kökü, kadran ardıcı, sarı kokulu, çatallı salep, çayır salebi, kar sümbülü, mor nevroz, kara çiğdem, öksürükotu, yabani glayöl, navroz, tataricum, yayla çiçeği, ışkın, gulik".

Hedefimizdeki **Munzur gözelerinin** bulunduğu ziyaret köyüne ulaştığımızda sıcaklık 35 dereceyi çoktan aşmıştı. Sıcak, dilek tutup çerağ yakmamıza engel olamadı. Buz mağaralarının arasından süzülerek gözelerden yeryüzüne çıkan suların soğukluk derecesini ölçme beceresini, içine birkaç dakikalığına da olsa girmeye cesaret edenler gösterdiler.

Gözeleri gördükten sonra akarsu yanında bizim için hazırlanmış öğle yemeği masalarını doldurduk. Yöreye özgü, oltayla yakalanmış kıvamında pişirilmiş kırmızı benekli alabalıkların damaklarda bıraktığı lezzeti ev yapımı cevizli baklava dilimleri kovaladı. Kovalamaca, **Ovacık** merkezinde hafif mayhoş tadı ve süt kokusuyla akıllarda kalacak ışkınla yapılmış dondurmaya sürecekti.

İdarecilik mesleğine başladığında ilk kaymakamlık görevini **Ovacık**'ta yapan, emekli Vali, yazar **İsa Küçük**, *"Munzur, bir dağ, bir çay gelip görmeyenler için haritada..."* diye yazmıştı. Biz **Munzur**'un kaynağını gezip, geçtiği yerlere verdiği hayatı görüp, yörede yaşayanlarla sohbet edip belleğimizde bırakacağı izleri kalıcı kılma çabasıydık. **Işkınla yapılmış dondurmaya** yerken yaşamını İstanbul Ümraniye'de sürdüren oto tamircisi beyden göremediğimiz yerlerin güzelliklerini dinleme fırsatı bulduk. Önerisi bölgede uzun süre kalıp çevreyi gezmemiz oldu ve ekledi:

"Buraya geldiğinizi dağda bayırda karşınıza çıkacak boz ayıyı görünce, yaban sarımsağını kopartıp ekmeğinize katık edince tam anlayabilirsiniz".

Ovacık Akyayık köyünde, Tunceli müzesinde sergilenen **Akkoyunlular Dönemi**'ndeki **Türkmen** geleneğine görsel unsurlarından **koçbaşı mezar taşının** bir benzerini köy mezarlığında görme olanağı bulduk. Bu mezar taşlarının bir kısmının üzerinde kılıç, bıçak, kalkan, çatal gibi eşyalara ait kabartma figürlerin yanı sıra çeşitli hayvan ve bitki figürleri de yaygın olarak kullanıldığını okumuştum. **Kayseri** yakınlarında da kahve cezvesi, değirmeni, fincanı motiflerinin yoğun kullanıldığını da anımsıyorum.

Ovacık ilçe merkezi'nden ayrıldıktan bir süre sonra akar suyun yanında çayırık alanda **Batman**'dan çadırıyla tatile gelen ailenin erkek bireyleriyle sohbet olanağı bulduk. Çocukları ve eşiyle yemek hazırlıkları yapan bey, bir önceki akşam kendilerine eşlik eden çakallardan, tilkilerden, sabah su içmeye gelen yaban keçilerinden söz etti, *"Dün gece ay ışığında buranın tadını çıkarttık"* demeyi de unutmadı.

Çadırların kurulduğu kamp alanı ve çay ocağı üç kız kardeşin ortak işletmesiydi. En büyük kardeşin eşiyle sohbet ettik. Kışlarını **Ankara**'da geçiren bey, çevre kirliliğinden duyduğu endişeyi anlattı. Yörede iklim değişikliği fark edilmeye başlanmıştı.

Yağmursuz geçen yaz ayları yöre kovanlarından çıkan balı ayrıcalıklı kılıyordu. Oysa, şimdi temmuz ayında yağmur yağıyordu. Bu vadide üretilen bal, **Türk Patent Enstitüsü** tarafından “**bal ve polen akımının uzunluğu**”, “**yerleşim yerlerinden tamamen izole olması üretilen balın kalitesini olumlu yönde etkilemesi**” özellikleri de dikkate alınarak **19 Şubat 2024**'te coğrafi işaretleme kapsamında tescillenmişti. Bu yıl, tescilli ürünün ilk sağımı yapılacaktı.

Sohbet ettiğimiz beyefendinin asıl endişesi, **Milli Park** alanında baraj yapılması heveslilerinin türediği söylentisinin yörede yaygınlık kazanmasıydı. İnşaat firmalarının temsilcileri de buralarda eskisinden daha sık görülüyorlardı. Birkaç gün sonra başlayacak olan **22. Munzur Kültür ve Doğa Festivali**'nin ana temasının “*Doğamızın ve irademizin gaspına izin vermeyeceğiz*” olarak belirlenmesi endişenin yaygınlığının bir göstergesiydi. Geziyi yaptığımız günlerde rafting yarışları için bir bakanın da bölgede olması beni yıllar öncesine götürdü. **Artvin Yusufeli**'nde son rafting yarışı yapıldığında arkadaşlarımla oradaydım. Yöre birkaç yıl içinde **Borçka Barajı**'nın oluşturduğu gölün altında kalmıştı.

Tunceli merkeze dönerken gölgeler uzamaya başladı. Sabah yol kenarında gördüğümüz keçi yavruları dönüşümüzü bekliyorlardı. Az ileride küçük bir sincap otobüsün önünden hızla uzaklaşırken **Munzur Çayı**'nın berrak suyu hedefe bizden önce varma telaşındaydı.

Otelimizde akşam yemeğinde yörenin ünlü kavurmasını tatmanın zevkine vardık. Günü **Munzur** kıyısında yöresel müzik eşliğinde mehtabı seyrederek tamamladık.

20 Temmuz sabahı, bu kez 500 metre daha yükseğe tırmanmak üzere **Tunceli**'ye veda ettik. Bin 485 metre yükseklikteki **Hozat**'a gidiyorduk. Feodal baskı ile devlet otoritesi arasına sıkışmış yöre insanının uzun yıllar çektiği çilenin sembolü olan yerleşim yeri **Hozat**'ta **Hasan Saltık Kültür Merkezi**'nin yakınında otobüsümüzden indik.

Kültür Merkezi, az bilinen ve unutulmaya başlamış müzik türlerini gün yüzüne çıkaran çalışmalarıyla haklı bir ün kazanan **Hasan Saltık**'ın 2021 yılında 57 yaşında kaybindan iki yıl sonra açılmıştı

Merkezin duvarlarındaki yazı ve fotoğraflar **Nâzım Hikmet**'ten **Kazım Koyuncu**'ya, **Aşık Veysel**'den **Aşık Nesimi**'ye, **Mahsuni Şerif**'ten **Emre Saltık**'a, **Ahmet Kaya**'dan **Hüseyin Doğanay**'a birçok sanatçıyı bir kez daha anımsamamızı sağladı.

Ahmet Kaya çeşmesinden su içtik, az ilerideki **Atatürk Parkı**'nda çaylarımızı yudumlarken sanatçı ellerin kurumuş ağaçlarda yarattıkları eserleri de görme olanağı bulduk. **Tunceli**'ye veda zamanı yaklaşıyordu. **Keban** kıyısındaki **Pertek** bu ildeki son durağımız olacaktı.

Sular altında kalmadan her bir taşı numaralanarak sökülen **Çelebi Ağa** ve **Sungur Bey** camilerini gezerken, **Keban**'dan çıkarılan diğer arkeolojik eserleri anımsadım. Yöredeki su altı medeniyetinden izleri bir kez daha görebilmek için **Şanlıurfa müzesine** gitme isteğim depreşti.

Martıların eşliğinde **Keban Barajı**'nın karşı kıyısına geçerken dokuzuncu Cumhurbaşkanı **Süleyman Demirel**'i andık.

Kayısı bahçeleri arasından geçerek **Harput**'a ulaştığımızda öğle saatleri olmuş, ısı 30 derecenin üzerine çoktan çıkmıştı. Otobüsümüz **Elazığ**'ı uçaktan seyreden

Tunceli, Hozat, Pertek, Harput yolunu sanki yürüyerek geçmiş, otobüsü bir kenara bırakıp **Elazığ**'ın çatısına çıkmış gibi acıkma duygusuyla masaya oturdum. Makarna, ezme ve salatadan oluşan iştah açıcılar önümüzdeydi. Ardından gelen ve ilk kez tattığım kaşarlı beyti sarma damakta iz bırakır nitelikteydi. Tereyağını emmiş köfteler Manisa kebabını, aradaki yufka Artvin silorunu çağırıyordu, üzerine rendelenmiş kaşar peyniri ile fırına giren tabak el yakıyor, göz okşuyordu. Yemeğin lezzet tamamlayıcısı gül katmeri ile sunulan çay oldu. Komşu tabaklarda kalanların ziyan olmasına gönülleri ve mideleri razı olmayanlar akşam yemek yiyenleri izlemekle yetinmek zorunda kalacaklardı.

Tarihi 4 bin yıl öncesine dayanan **Harput**'taki yaşamda önemli değişim Amerikalı misyonierlerin 19. yüzyılın ortalarında yöreye gelişleriyle başlamıştı. Amerika'dan Samsun'a süren deniz serüvenini 15 günlük kara yolculuğuyla tamamlayan misyonierler, **Harput**'taki iki katlı binaların arasına dört katlı okul yaparak görevlerine başlamışlardı. Misyonierlerin asli görevi yörede kendi inançlarını yaygınlaştırmak ve kültürel değişim ortamını oluşturmaktı. Bu çabalar, Amerika'ya o günün koşullarına göre hiç de azımsanmayacak bir göçü başlatmıştı.

Bu maceralı yılları geride bırakan **Harput**'u tesettüre uygun giyimleriyle camileri, türbeleri ziyaret eden hanımefendiler ile birlikte gezdik. Müzeci elinin dokunmadığı ilk anda fark edilen **Fincan Müzesi**'nin karşısındaki **Musiki Müzesi** kent sıcaklığını unutturacak atmosferiyle bizleri kucakladı. Türbe ve cami ziyaretlerinin sonunda yeni **Elazığ**'a giderek otelimize yerleştik.

Gün batımı öncesi otelin çevresinde yaptığımız kısa gezinti sırasında, sıkça rastlanan tabelaların başında psikolojik danışmanlık ve kişisel gelişim merkezlerinin bulunması, kentin yayalar için değil de araçlar için yapıldığı izlenimi veren yol ve kaldırımları barındırması gözden kaçmayan özelliklerdi. Otelin tam karşısındaki alışveriş merkezine ulaşmak için 40'tan fazla basamağı bulunan merdivenle üst geçide ulaşılabilmesi de not edilmesi gereken olumsuzluklar arasındaydı. Küçük **Millet Bahçesi** yakın çevrenin tek iç açıcı yeri, yemekten sonra gezmek üzere kapısından geri döndük.

Otele dönerken **Ümit**, yıllar önce geldiği **Elazığ**'ı tanıyamadığını söyledi. Onu, bizimkinin benzeri geziyi beş yıl önce yapıp izlenimlerini **Çığdemim Dergisi**'ne yazan komşumuz **Elvan Akbay**'ın, 6 yıl yaşadığı kente 17 yıl sonra gelince tanıyamadığını aktardığını anımsatarak teselli ettim.

Tok ağırlamanın zor olduğunu bilmelerine rağmen akşam yemeğinde soğuk çorbanın ardından güveçte pişirilmiş patlıcanlı eti ikram eden otelin nazik garsonları, öğle yemeğinin ağırlığı altında ezilmiş gezi ekibini memnun etmekte zorlanmış gibiydiler. Akşam yemeği öncesinde otel çevresinde eşile birlikte yürüyüş yapan bu satırların yazarı bile getirilen yemeği bitiremedi.

Millet Bahçesi'ne yemekten sonra gittiğimizde hoş bir sürpriz bizi bekliyordu. Bir havuzun üç yanını çevrelediği anıt, **Cengiz Aytmatov** için dikilmişti. Şair, 2007 yılında düzenlenen **Uluslararası Hazar Şiir Şenliği**'ne katılmıştı. Yozgat'tan geçerken andığım Kırgız yazarın anıtıyla burada karşılaşacağım hiç aklıma gelmezdi.

Ankara, Kırıkkale, Yozgat, Sivas, Erzincan, Tunceli, Elazığ illerini geride bırakmıştık. Şimdi hedefimiz **Malatya** idi. Yolculuğun son döneminde ilk durağımız **Kültür ve Turizm Bakanlığı** broşüründeki ifadeyle *"Bürokrasinin Doğduğu Yer: Devletin Kökeni, Gücün Kaynağı"* **Arslantepi** idi. Bir an düşünmekten kendimi alamadım: Cumhurbaşkanlığı Köşkü, Arslantepi dururken neden **Ahlat**'ta yapılmıştı?

Önemli buluntularını **Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesi**'nde görebileceğimiz **Arslantepe Höyüğü**'ne, iki aslan heykelinin tıpkı yapımının arasından geçip girdik. İki yapraklık Kültür ve Turizm Bakanlığı broşüründe bürokrasinin nasıl ortaya çıktığı (ifade aynen aktarılmaktadır) şöyle anlatılıyordu:

“Arslantepe’de mühür baskıları, aynı zamanda bir gümrük kontrol ünitesi olarak değerlendirilmektedir. Şehre giren ticari ürünler kervanlardan teslim alındıktan sonra bulle dediğimiz bu mühürler kontrol edildikten sonra açılmaktadır. Şehirden çıkan ticari ürünler de aynı şekilde mühürlenmektedir. Elde edilen veriler, Arslantepe’nin aristokrasinin doğduğu ve ilk devlet şeklinin ortaya çıktı resmi, dini ve kültürel merkez olduğunu ortaya koymaktadır”.

Türkçe hataları bir yana, bürokrasiyle ilgili açıklamaları anlamıştım ama işin içine niçin aristokrasi girdiğini kavramakta güçlük çektim. Biraz araştırdım. **Malatya**'da yapılan bir toplantı için hazırlanan kitabın özsözünde **Arslantepe** için *“Aristokrasinin doğduğu ve günümüzde bilinen en eski devlet şeklinin ortaya çıktığı bir merkezdir”* ifadesi yer almıştı. Bu önsöz seçimle göreve gelmiş bir yerel yöneticinin imzasını taşıyordu. Biraz daha araştırınca aynı ifadenin kaynak gösterilmeksizin bir başka makalede de yinelenildiğini fark ettim.

Yöredeki kazıyı 30 yıl aralıksız yöneten Fransız arkeolog **Prof. Dr. Marcella Frangipane**, 2021 yılında emekli olurken **Anadolu Ajansı**'na yaptığı açıklamada, *“Saray içindeki 5 bin mühür baskısının kendilerine devlet yönetimini anlattığını”* söylemekle yetiniyordu. Bilim insanları, mühürlerin otoriteyi simgelediğini, dolayısıyla devlet varlığının başlangıcına işaret edebileceği görüşünde birleşiyorlar. Ancak, bu tahlillerde aristokrasi benzetmesine rastlanmıyor.

Arslantepe'den **Malatya kent merkezine** geçince 6 Şubat 2023 depremiyle yeniden yüzleştik. **Bin 250'den fazla kişinin öldüğü Malatya**'da depremin izleri silinememişti. Eski Malatya'da ayakta kalan birkaç bina onarımdaydı. Bu nedenle de **Atatürk Evi**'ni gezemedik, Müze onarımdaydı göremedik. Kent içinde dolaşırken bir çarşıda soluklandık. Çarşı esnafı acısının üzerine kül serpmiş gibi idi. Bize yıllardır görmedikleri dostlarıyla karşılaşıyormuşçasına ikramda bulunmak istiyorlardı. Hac malzemeleri satan dükkanın sahibi yakında yitirdiği eşi için yaptırdığı aşureden, bahçesinden getirdiği dut kurusundan ikram ederken, kendimizi aileden kişiler gibi hissettik.

Malatya Büyükşehir Belediye binası yanındaki alanda geçici olarak barınan dükkanları yıkılmış esnafı sohbet ettik. Hallerinden yakınmak yerine, sıkıntıları yakın gelecekte atlatma umutlarını dile getiriyorlardı. Bir grup çarşıda gezerken, bir başka grup da **Malatya Fotoğraf Makinaları Müzesi**'ndeydi. Ben müzeyi komşumuz **Aşkın Suyadal**'ın fotoğraflarından görme olanağını bulan gruptaydım.

Saat 14.00 dolayında **Malatya**'dan ayrıldık. **Kayseri**'yi kent merkezine girmeden çevre yolundan geçerken, bu kentin ne kadar büyüyüp değiştiği sohbetleri otobüs içinde yankılandı. **Mucur**'da gezinin son ve fakat en kötü molasını verdik. Yol kenarındaki tesis, **Niğde otoyolu** açılmadan önce otobüslerin mola verdiği **Kırşehir** civarındaki tesislerin bundan 25-30 yıl önceki köhneliğini anımsatıyordu ve otoyola yakınlığının geçici avantajını kullanıyordu. Yakın gelecekte ortaya çıkacak rakiplerinin ardından ticari yaşamına kendiliğinden son vermesi kaçınılmazdı. **Hirfanlı Barajı**'nı kuzeyimize alıp **Gölbaşı**'na yaklaşırken otobüste akşamın sessizliği hakim olmaya başlamıştı.

Ankara'ya girerken, kaptanlarımız **Faruk Gümüş** ve **Harun Sezgin**'in dikkat ve ustalıklarını içten gelen alkışlarımızla kutluyorduk.

Pazar akşamının son dakikalarında **Ankara**'ya ulaştığımızda Başkanımız **2 bin 150 kilometre** yol yaptığımız bilgisini bizlerle paylaşıp otobüsten indiğinde **Köpük** kendisini büyük bir heyecan ile kucakladı, ekibin tümünün başarıyla döndüğünden emin biçimde mutluluğunu kuyruğunu sallayarak anlatmaya çalıştı.

Son ve Önemli Not: Bu yazıda gezi grubunda paylaşılan fotoğraflardan yoğun biçimde yararlandım. Tüm dostların emeğine teşekkürler. Bu arada, görmediğimiz yerleri görmek üzere katıldığımız gezinin özenle hazırlanmış programla bir lezzet turuna dönüşmesini sağlayan Başkanımız **Fatih Aksoy** ve, değerli dost **Gökhan Coşkun**'u bir kez daha kutlamak istiyorum. Yeni hedefler ve lezzetlerle buluşmak umuduyla.

Türkiye'de "türünün ilk örneği"
olan bir festivale
katılmak ister misiniz?

Want to participate in a
"first of its kind"
festival in Türkiye?

Fotoğraf / Photo: Gamze Quick

DESTEKÇİLER / SUPPORTERS

ORTAKLAR / PARTNERS

BAŞVURU ÇAĞRISI

CALL FOR ENTRIES

**ANKARA ULUSLARARASI YABAN HAYATI
BELGESEL FİLM FESTİVALİ**
ANKARA INTERNATIONAL WILDLIFE
DOCUMENTARY FILM FESTIVAL

DESTEKÇİLER / SUPPORTERS

GET SGP Sivil Güvenlik Programı

ORTAKLAR / PARTNERS

SGP Sivil Güvenlik Programı

SGP Sivil Güvenlik Programı

Öte yandan, profesyonel kadrolar tarafından bunca uğraşlar sonucunda yıllardır yayınlanan pek çok derginin, baskı sayılarının giderek düştüğüne ve çoğunun yayın hayatını sonlandırmak zorunda kaldıklarına üzülerек tanık oluyoruz.

Çiğdem Sesi Dergisi'nin bugün yayınlanan **100. sayısına** gelişinin kararlılık, fedakarlık ve başarı dolu öyküsünden kısaca bahsetmek istiyorum.

Çiğdemim Derneği'nin bu alandaki faaliyetlerinin geçmişi, **2005 yılı öncesine** kadar uzanmaktadır. Bu tarihte, Derneğin etkinliklerini mahalle sakinlerine duyurmak amacıyla bir **duvar gazetesi** çıkarılması düşünülmüş ve hayata geçirilmiştir. A0 boyutundaki duvar gazeteleri, site girişlerindeki panolara asılmıştır.

Kısa bir süre çıkarılan bu gazetenin ardından, **Ocak 2005** tarihinden itibaren yine duyuru amaçlı dörder sayfalık aylık bülten şeklinde “**Çiğdemim Aylık Gazetesi**” yayınlanmaya başlamıştır. Bu gazete **altı yıl** boyunca yayınlanmış; **Ocak 2011**’den itibaren ise yerini “**Aylık Duyurum**” adlı bülten almıştır. Söz konusu bültenler her ay **3000 adet** basılıp, Dernek Başkanı ile gönüllü komşular tarafından tek tek mahalledeki apartmanların posta kutularına konulmak suretiyle dağıtılmıştır. Yukarıdaki iki fotoğraf, **Ocak 2005**’te yayınlanan **Çiğdemim Aylık Gazetesi** ile **Ocak 2011**’de yayınlanan **Aylık Duyurum**’un ilk sayılarına aittir.

[illegible]

Çiğdemim Derneği'nin 20. kuruluş yılı olan 2016'ya gelindiğinde, dergi yayıncılığının geleceği ile ilgili önemli bir değerlendirme yapılmıştır. Bu kapsamda, derginin baskı maliyetindeki artışlar, dağıtım güçlükleri, kağıt tasarrufu ve buna bağlı olarak ormanların korunması, diğer yandan bilişim teknolojilerinin çok hızlı gelişimi gibi konular dikkate alınarak basılı yayıncılık yerine artık internet ortamında **dijital yayıncılığa** geçmenin uygun olacağına karar verilmiştir. Böylelikle internet sayesinde daha fazla insana ulaşmak suretiyle insanların okuma alışkanlıklarının artmasına da katkı sağlanmış olacaktır. Bu karar doğrultusunda, basılı bülten yerine **Nisan 2016** tarihinden itibaren “Çiğdemim Sesi” adıyla çevrimiçi olarak **aylık düzenli dergi yayınına** başlanmıştır. Yandaki fotoğraf, **Çiğdemim Sesi Dergisinin Nisan 2016'daki ilk sayısının kapağına** aittir. **Çiğdemim Derneği'nin** çevrimiçi dijital dergiye geçmesindeki bir başka amaç da, **Çiğdem Mahallesi sakinlerinin** kendi mahallelerinde, kendilerinin ya da komşularının emekleriyle hazırlanmış bir dergiye her ay sahip olup okumak suretiyle boş zamanlarında hoşça vakit geçirmelerini sağlamaktır. Bunu gerçekleştirirken, herkesin bu dergide kendinden bir şeyler bulmasının uygun olacağı düşünülmüş, bunun için de etkinlik ve mahalle haberlerinin yanı sıra komşuların çeşitli konulardaki yazılarına yer verilmesi planlanmıştır.

Nisan 2016'da başlayan **aylık düzenli çevrimiçi dergi** yayını; komşularımızın desteğiyle hiç aksamadan, gayet doyurucu içeriği ve giderek artan yayın kalitesi ile sekizinci yılını doldurarak bugüne gelmiş bulunmaktadır. **Ağustos 2024** ayında **Çiğdemim Sesi Dergisi'nin** şu an okumakta olduğunuz **100. sayısını** gururla yayınladık. Bu haklı gururu, ilk günden itibaren gönüllü olarak dergiye emek veren, katkı sağlayan, destekleyen, yayınlandığında bilgisayarında ya da akıllı telefonunda açıp okuyan tüm komşularımızla paylaşıyoruz. Bu başarı sadece **Çiğdemim Derneği'nin** değil, tüm komşularımızla birlikte hepimizin ortak başarısıdır.

Bir mahalle derneğinin böylesine uzun süreli, istikrarlı ve bu kalitedeki bir yayıncılık girişiminin ülkemizde bir başka örneği olduğunu sanmıyorum.

Çiğdemim Derneği olarak dergi yayıncılığı konusunda bundan sonraki ilk hedef; aynı amatör ruhla, bilişim teknolojilerinde kaydedilen gelişmelerden de sürekli yararlanarak, yayın kalitesini giderek arttırmak suretiyle ve mahalle sakinlerinin yazılarıyla daha fazla katılımı sağlanarak, **Çiğdemim Sesi Dergisi'nin** 200. sayısına ulaşmak olacaktır. İnşallah bu başarıyı da hep birlikte gururla kutlarız.

Şimdi “Çiğdemim Sesi'ne” ulaşmak çok kolay. Bilindiği üzere **Çiğdemim Sesi Dergisi**, her ayın başlarında derneğin **eposta ve sosyal medya** hesaplarından paylaşılmaktadır. Ayrıca isteyen komşularımız, **Çiğdemim Derneği'nin** <https://www.cigdemim.org.tr/> web sitesindeki “**ÇİĞDEMİN SESİ E-DERGI**” başlığından ya da direkt olarak https://www.cigdemim.org.tr/?page_id=11863 bağlantısından veya **Google'a** “Çiğdemim Sesi” yazıp, çıkan bağlantıya tıklayarak derginin arzu ettikleri sayısına ulaşip okuyabilirler.

DOĞADA ÇÖP YOK!

- Büyük resmin çok küçük bir parçasını iyileştirmek için çalışıyoruz.
- Evsel organik atıkları, miadı geçen ilaçları ve doğadan gelen park- bahçe atıklarını sahipleniyoruz.
- Kaynağında karıştırılmış atıkların tesislerde ayrıştırılma maliyeti çok yüksek!
- Ülkemizde düzenli depolama alanı 88.
- Düzensiz (Vahşi Depolama) Alanı 2000 civarında.
- Ayrıştırma ve dönüşümde öncelikle öncelikler değişmelidir.
- Ekolojik ve ekonomik kayıpların farkındayız.

Tel: (0312) 285 2047 - 0530 660 9583

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A

Çankaya-Ankara

www.cigdemim.org.tr

ANI

Yitik zamanlarda kaldı anılarım
asılı durur odamın duvarında
çeyizi anamın gaz lambası
akşam vakti sesine uyandığım
dönülmez akşamın ufkundayım şarkısı
yeşil gözleri dağınık saçlarıyla
komşu kızın sevdası
götürür uzak anılara
nar kırmızı odun sobası

YAŞLICA BİR SEVDA

Uyanırsam bugüne
dünkü yüzümle karşılaşacağım tanıdık aynada
uzamış sakalımdan süzülecek yorgunluk
çizgiler yorum katmayacak yaşlı yüzüme
ve ağır aksak yürüyeceğim
koşarak geçtiğim yolları
bildik öyküler dinleyecek
az işitiyor denilen kulağım
sonra sana geleceğim
hiç olmadığı kadar hızlı çarpacak yüreğim
ve sen hiç bakmadığın kadar
sevgiyle bakacaksın
ışığı yitmekte olan gözlerime

BİR ÇİÇEK FİDELESEM YÜREĞİME

Çetin Örgen
Ebru Sitesi

//: Edebiyat Nöbeti Dergisi Sayı 31 Kasım-Aralık 2020

bugün kararlıyım artık
beni üzen ne varsa gidecek bugün
beni üzen kim varsa gidecek

kararlıyım
çok kararlıyım
bugün kurtulacağım hepsinden

yüreğim ne kadar dolmuş acılarla
boşalttım
bir kaptan bir kaba boşaltır gibi boşalttım
çok kolay oldu
çok dolmuştu yüreğim acılarla

kendimle yüzleştim bugün
acılarımla yüzleştim
toprağa gömdüm tüm acılarımı

bir çiçek
bir çiçek fidelesem yüreğime
bin çiçek yaratabilir miyim
bir çiçek fidelemek istiyorum yüreğime

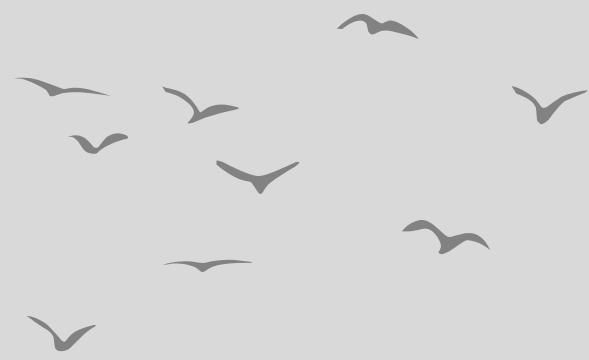

*Daha yazmadım en güzel şiirlerimi
En güzel şarkılarımı besteledim
Dur bekle tedirginim acele etme
Sağanak yağmurlar gibi yağacağım
Gözbebeklerine*

*Daha yaşanacak ne günler var
Geçmişten yakındır gelecek
Dur bekle biraz acele etme
Toprağa atılmış tohum işte
Ha filizlendi ha filizlenecek*

*Daha söylenecek ne sözler var
Dinlenecek ne türküler
Dur bekle acele etme tedirginim
Bitsin yüreğimdeki gurbet
Bitsin yüreğimdeki hasret
Eylül kuşlarıyla geleceğim*

İyi şeyler inandığında, daha iyi şeyler sabrettiğinde
ve en iyi şeyler ise hiç vazgeçmediğinde gelir.

Çöp yapma!Dönüşümyap!

Cam şişe
4000 yıl

Çiklet
5 yıl

Kutu kola
10 yıl

Pet şişe
400 yıl

Sigara
filtresi
2 yıl

Pil
300 yıl

Çakmak
100 yıl

Kağıt
gazete
3 ay

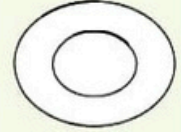
Alüminyum
100 yıl

Telefon
kartı
1000 yıl

Kaset
100 yıl

Plastik
tabak
500 yıl

Bilinçli ol,doğayı koru!

www.cigdemim.org.tr

+90 312 285 20 47
+90 530 660 95 83

/cigdemimdernegi

NEDİR BU GYK?

GYK= Genişletilmiş Yönetim Kurulu

Yönetim Kurulu asil ve yedek üyeleri (7+7=14 kişi)

Denetim Kurulu asil ve yedek üyeleri (3+3=6 kişi)

Önceki dönem yönetim ve denetim kurullarında görev almış olan üyeler

Onur üyeleri

Topluluk sorumluları (edebiyat-sinema -korolar vs.)

Eski-yeni muhtarlar ve azaları

Tüm GYK üyeleri yönetim toplantılarına katılıp görüşlerini iletebilir ve karar alma süreçlerine katılabilirler.

%100 DOĞAL

ELMA SİRKESİ

Ev Yapımı

₺100

Burs fonu yararına dernekte satılmaktadır.

ELMA SİRKESİNİN 20 BENZERSİZ KULLANIM ALANI!

- 1.Toksinlerden arındırır
- 2.Saçı şekillendirir
- 3.Dişi beyazlatır
- 4.Reflüyü geri döndürür
- 5.Kilo vermeye yardımcı
- 6.Evi temizler
- 7.Alerjileri rahatlatır
- 8.Mantarı temizler
- 9.Güneş yanığını yatıştırır
- 10.Pireleri uzaklaştırır
- 11.Nezleye iyi gelir
- 12.Doğal bir deodoranttır
- 13.Mantar karşıtıdır
- 14.Ph ı düzenler
- 15.Varisli damarları açar
- 16.Cilt toniğidir
- 17.Lekeleri azaltır
- 18.Kan şekerini dengeler
- 19.Kan basıncını düşürür
- 20.Sigilleri uzaklaştırır

www.cigdemim.org.tr
0312 2852047

YOGA
KULÜBÜ

KİTAP
KULÜBÜ

MÜZİK/
EĞLENCE
KULÜBÜ

FARKINDALIK
ATÖLYESİ

KULÜP DİNAMİK

*AKSIYON İSTEYEN ÇİĞDEMİM DERNEĞİ GENÇ OLUŞUMUDUR.

SİNEMA
KULÜBÜ

FELSEFE/
MÜNAZARA
KULÜBÜ

GENÇLİK
KAMPLARI

SPOR
ETKİNLİKLERİ

www.cigdemim.org.tr

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A
Çankaya-Ankara

+90 312 285 20 47
+90 530 660 95 83

/cigdemimdernegi

+90 507 868 57 70

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ

EDEBİYAT TOPLULUĞU

Değerli Komşularımız,

Çiğdemim Derneği Edebiyat Topluluğu'nun "2024-2025 Dönemi Kitap Sunum Etkinliği" programı, komşularımızdan gelen sunum talepleri doğrultusunda oluşturulmuş ve aşağıda sunulmuştur.

Her yıl olduğu gibi yine hep birlikte çok keyifli, bol sohbetli ve çok katılımlı bir sunum dönemi diliyoruz.

Ayrıca bu vesile ile tekrar belirtmek isteriz ki, henüz **Edebiyat Topluluğu**'na üye olmamış komşularımızdan üye olmak isteyenler olduğu takdirde, derneğimize bildirdiklerinde topluluğumuza üye olabilirler.

KİTABIN ADI	YAZARI	SUNUMU YAPACAK KİŞİ	SUNUM TARİHİ
SİNEKLİ BAKKAL	HALİDE EDİP ADIVAR	Vecdi Seviğ	Ekim 2024
VİRAN DAĞLAR	NECATİ CUMALI	Rafet Aydoğan	Kasım 2024
GAZAP ÜZÜMLERİ	JOHN STEINBECK	Aytül Aksongur	Aralık 2024
ON KÜÇÜK ZENCİ	AGATHA CHRISTIE	Alev Akman	Ocak 2025
BİR DE BAKTIM YOKSUN	YEKTA KOPAN	Hale Güneş	Şubat- 2025
YENİ BULUNMUŞ HİKAYELER	ANTON ÇEHOV	Dilek Şimşek	Mart 2025
KLARA İLE GÜNEŞ	KAZUO İSHIGURO	Mübeher Özbek	Nisan 2025
DEMİRCİLER ÇARŞISI CİNAYETİ	YAŞAR KEMAL	Suat Ilgaz	Mayıs 2025

Çiğdemim Edebiyat Topluluğu

Çiğdemim Derneği Edebiyat Topluluğunun faaliyetleri kapsamında, 2024-2025 dönemine ait sunum programı aşağıdadır. Topluluk olarak, siz değerli edebiyat tutkunlarının katılımı ile, Ekim ayından itibaren, birbirinden keyifli sunumlar gerçekleştirmeye devam edeceğiz.

Listede yer alan eserlerden herhangi birinin sunumunu yapmak isteyen edebiyatseverlerin mesajlarını bekliyoruz. Siz değerli komşularımızın katılımı ile yine birbirinden güzel söyleşiler gerçekleştireceğimizi umuyor; hepinize bol okumalı güzel bir yaz tatili diliyoruz.

Topluluğa katılmak için bizimle iletişime geçebilirsiniz.

Edebiyat Topluluğu etkinlikleri ücretsiz ve herkese açıktır. Programda yer alan kitaplar da dahil; istediğiniz kitapları, 30 binden fazla kitap kapasiteli Oğuz Tansel Semt Kütüphanemizden, herhangi bir bedel ödemeksizin, ödünç alıp okuyabilirsiniz.

ÇİĞDEMİM EDEBİYAT TOPLULUĞU 2024-2025 SEZONU KİTAP LİSTESİ	
Demirciler Çarşısı Cinayeti	Yaşar Kemal
Viran Dağlar	Necati Cumalı
Sinekli Bakkal	Halide Edip Adıvar
Gazap Üzümleri	John Steinbeck
Klara İle Güneş	Kazuo Ishiguro
On Küçük Zenci	Agatha Christie
Bir De Baktım Yoksun	Yekta Kopan
Yeni Bulunmuş Hikayeler	Anton Çehov

Bu ay, **1962 yılı Nobel Edebiyat Ödülü** sahibi Amerikalı Yazar **John Steinbeck**'in yazdığı, **1939'da “The Grapes of Wrath”** orijinal adıyla yayınlanan, Dünya Edebiyatı klasikleri arasındaki **“Gazap Üzümleri”** isimli romanı tanıtmak istiyorum. Yazar bu eseri ile **1940** yılında hem **Pulitzer**, hem de **Ulusal Kitap** ödüllerini kazanmıştır.

Eser aynı isimle **1940'da** sinemaya da uyarlanmış olup, **1941** yılında yedi dalda **Oscar Ödülü**'ne aday gösterilmiş; **en iyi yönetmen ve en iyi yardımcı kadın oyuncu** olmak üzere iki dalda **Oscar Ödülü** kazanmıştır. Ayrıca, **Amerikan Kongre Kütüphanesi**'ne bağlı olan **Ulusal Film Arşivi**'nin ilk olarak **1989** yılında seçmeye başladığı **"korunma altına alınması gereken filmler"** arasında **"Gazap Üzümleri"** de vardı.

1929 Yılında yaşanan **Büyük Buhran** yaklaşık on yıl boyunca **Amerika Birleşik Devletleri** başta olmak üzere bütün dünyayı etkilemiştir. Krizin yansımaları Amerikan toplumunun her kesiminde derinden hissedilmiştir. Bu süreçte yüz binlerce insan işini ve evini kaybetmiştir. Çiftçiler de büyük mağduriyetler yaşamışlardır. **Gazap Üzümleri** romanı, Büyük Buhranı çiftçi bir ailenin yaşam mücadelesi üzerinden ele almaktadır. Romanda kuraklık, işsizlik, göç, mülteci olma durumu, ötekileştirilme, sömürü, açlık, sefalet ve daha birçok sorun, Joad ailesi üzerinden anlatılmaktadır⁽¹⁾.

Gazeteci, yazar ve yayıncı **Sam Jordison**, roman ve yazarı hakkındaki düşüncelerini şöyle ifade etmiştir: *“Steinbeck’in asıl yeteneği, bizi Joad ailesiyle birlikte yaşatmasıdır. Ailenin konuşmalarına daldığınız, kişiliklerini öğrendiğiniz anda sanki onlarla yürüyormuş, araba tamir ediyormuş ya da kamp kuruyormuş gibi hissedersiniz”.*

Gerçekten de **John Steinbeck**'in çok büyük bir ustalıkla kaleme aldığı bu eseri; okuyucuyu ilk sayfasından itibaren içine alıyor, sürüklüyor, adeta **Joad Ailesinin** bir yakını gibi onların başlarına gelen her şeyi birlikte yaşıyor. 540 Sayfalık romanı okumaya başlayınca insan elinden bırakmak istemiyor.

Son olarak, **Çiğdemim Derneği Edebiyat Topluluğu**'nun **“2024-2025 Dönemi Kitap Sunum Etkinliği Programında”** da yer alan söz konusu eseri okumayı düşünenler için, kitabın **Çiğdemim Derneği - Oğuz Tansel Semt Kütüphanesi**'nde mevcut olduğunu belirtmek istiyorum. Meraklılarına iyi okumalar diliyorum.

KAYNAKÇA:

⁽¹⁾[https://dergipark.org.tr/en/download/article-](https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2004959#:~:text=Gazap%20%C3%9Cz%C3%BCmleri%20(1939)%2C%20hem,fon%20olarak%20kullanan%20bir%20romand%C4%B1r.)

[file/2004959#:~:text=Gazap%20%C3%9Cz%C3%BCmleri%20\(1939\)%2C%20hem,fon%20olarak%20kullanan%20bir%20romand%C4%B1r.](https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/2004959#:~:text=Gazap%20%C3%9Cz%C3%BCmleri%20(1939)%2C%20hem,fon%20olarak%20kullanan%20bir%20romand%C4%B1r.)

İrfan Yalçın; 29 Haziran 2024 günü yerleştiği **Köyceğiz**'de vefat etti. **İrfan Yalçın** 1934 yılında **Zonguldak**'ta doğdu. İlk, orta ve liseyi **Zonguldak**'ta okudu. **İstanbul Üniversitesi Fransızca Bölümü**'nü bitirdi. Bir süre **Zonguldak**'ta **öğretmenlik** yaptıktan sonra yazmaya başladı ve kendi yayınevini **İstanbul**'da açtı. Birçok ödüllü kitabı vardır.

Şiir, hikâye, eleştiri alanlarında ürün verse de romanda yoğunlaştı. **Milliyet Yayınları 1974 Roman Yarışması**'nda **Pansiyon Huzur**'la ikincilik ödülüne değer görüldü. **1978'de Genelevde Yas**, **1979'da Ölümün Ağzı**, **1980'de Fareyi Öldürmek**, **1983'te Büyük Soyтары**, **1991'de Uzun Bir Yalnızlığın Tarihçesi**, **1995'te Annem**, **Babam ve Ben** adlı romanları yayınlandı. **Ölümün Ağzı**'yla **1980 TDK Roman Ödülü**'nü, **Yorgun Sevda** ile **2009 Cevdet Kudret Edebiyat Ödülü**'nü kazandı. **2008'de** yayımlanan **"İçimdeki Zonguldak"**, yazarın yaşam penceresinden bu kentin öyküsüdür. **1985 yılında** yönetmenliğini **Sinan Çetin**'in yaptığı bol ödüllü film **14 Numara**, **İrfan Yalçın**'ın **Genelevde Yas** kitabından uyarlandı. Yayın tarihi **2015 yılı** olan **Aydın Sayman**'ın yönetmenliğini yaptığı **Vedat Erincin**'in rol aldığı **İçimdeki İnsan**, **İrfan Yalçın**'ın **Fareyi Öldürmek** romanından yola çıkılarak senaryolaştırıldı. Kütüphanemizde 3 kendi eseri ve bir de Fransızca çevirisi vardır. **Ölümün Ağzı**, **Genelevde Yas**, **Pansiyon Huzur** ve **Uzak Diyarlarda (Jack London)**.

İsmail Kadare; 1936'da **Arnavutluk**'ta doğdu, komünizm sonrası **Fransa**'ya gitti. Burada bir eser yazdı. Sonrasında **Kosova**'ya yerleşti. **1 Temmuz 2024** günü **Tiran**'da vefat etti. Kütüphanemizde 4 eseri okuru beklemektedir. **Düğün, Kuşatma, Ölü Ordunun Generali, Taş Kentin Günlüğü**.

Ferit Edgü; Öykü, roman ve deneme yazarı. **24 Şubat 1936**, **İstanbul** doğumlu. Tam adı **İsmail Ferit Edgü**. **İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü** son sınıf öğrencisiyken gittiği **Paris**'te **Academie Feu**'da altı yıl seramik öğrenimi gördü. **Sorbonne**'da felsefe, **Louvre**'da sanat tarihi kurslarına devam etti (**1958-64**). Kendisine **O (Hakkâri'de Bir Mevsim)** adlı eserini yazdıracak askerliğini **Hakkâri**'nin bir köyünde ve **Beypazarı**'nda yaptıktan sonra bir yıl daha **Paris**'te kaldı. Bir yıl sonra **İstanbul**'a dönerek bir süre **İstanbul Manajans**'ta metin yazarı olarak çalıştı. Kendi kurduğu **DATA Reklam Şirketi**'ni, 1977'den sonra **Ada Yayınları**'nı ve **Narmanlı Yurdu**'ndaki **Bedri Rahmi Sanat Galerisi**'ni yönetti.

Çiğdemim Kütüphanesi'ndeki eserleri; **Bir Gemide, Çıgılık, Ders Notları, Eylülün Gölgesinde Bir Yazdı, Kaçkınlık, Kimse, O, Seyir Sözcükleri, Şimdi Sat Kaç, Yazmak Eylemi, Hakkâri 'de Bir Mevsim, Buluşmalar, Her Şeyin Sonundayım (Tezer Özlü ile mektuplaşmalar)**.

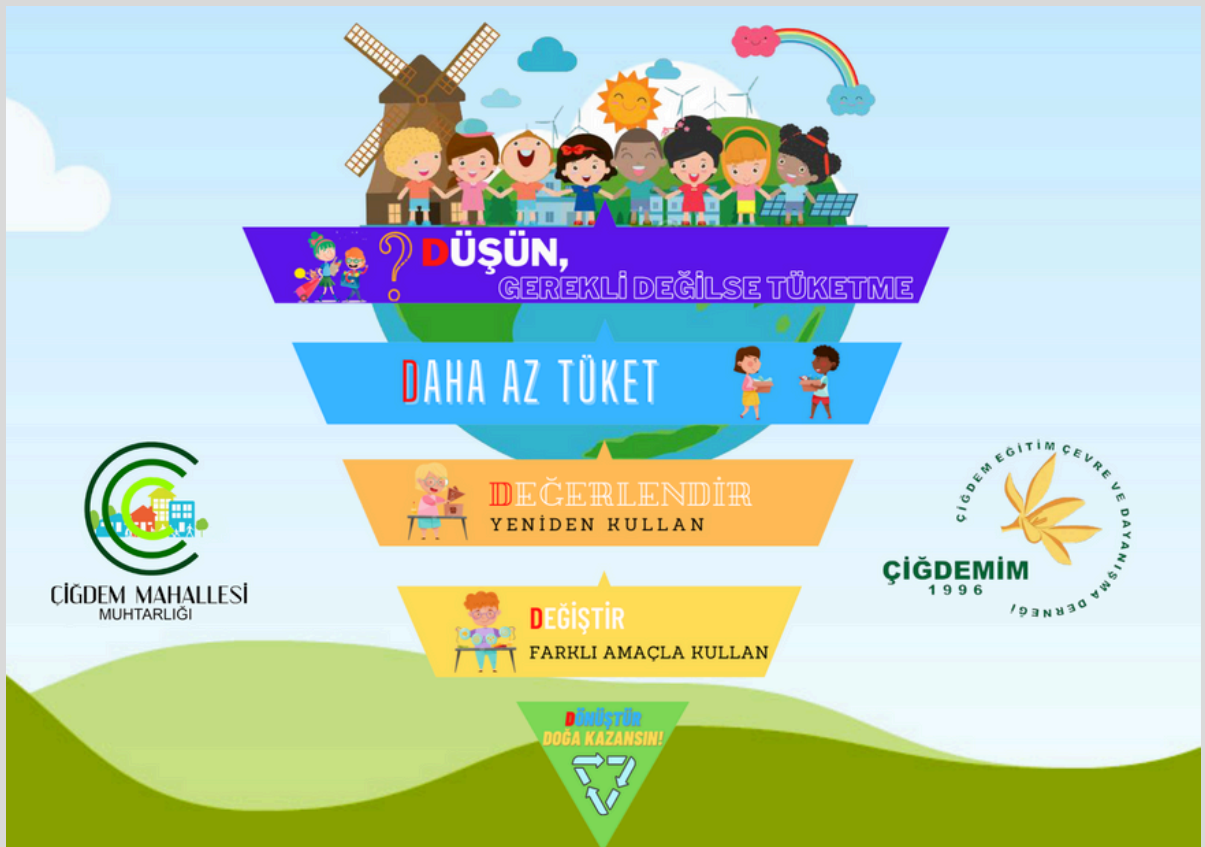
Avrupa Birliğı tarafından
finanse edilmektedir.

Dil Değişirse Dünya Değişir!

**TOPLUMSAL
CİNSİYET EŐİTLİđİNE
DUYARLI DİL
KULLANALIM!**

www.cigdemim.org.tr

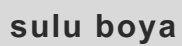
ÇİĞDEMLİ ÇOCUKLARIN YAPITLARI

Eserlerini gönderdiğiniz çocukların, yayınlanmasını istediğiniz bilgilerini ve fotoğraflarını **dernek@cigdemim.org.tr** adresine gönderebilirsiniz

mum

Arven Bülbül
9 yaş

FREN ALTA

Sahil Siteleri arasında kurulan **Cuma Pazarındayım**.

Öğle namazını kılıp camiden çıkan erkekler, denizden dönen kadınlar, çocuklu aileler, yoldan geçen arabalardan inen insanlar derken: Önceleri kavun, karpuz satan bir iki kamyonet dururdu yol kenarında. Sonra patates, kuru soğan satıcıları göründü. Ara sokak boyunca uzanan, iki taraflı sebze meyve tezgâhlarının sıralandığı; kesmece karpuzların, tarla domateslerinin, dilimlenmiş tatlı kabakların, kurutulmuş şifalı bitkilerin, sofralık zeytinlerin, ev yapımı taze salçaların, elde dökme mantıların, hanımeli yufkaların, gezen tavuk yumurtalarının satıldığı bildik **Semt Pazarı** oluştu.

Yeşil soğan ve maydanoz alıyorum birer demet, 4 lira tutuyor. “**Bir demet maydanoz daha alın 5 lira düz hesap olsun!**” diyor, 20 lira uzattığım satıcı. Parayı alan, malı satan esmer bir kadın, gençten. Para üstünü verecek olan ufak tefek, güler yüzlü komikçe bir adam. “**Geçen hafta da almıştım; ikisini de çürüttüm çöpe attım, ziyan oluyor!**” diyorum. Sözüünün arkasında, pes etmiyor: “**Hiç ziyan edilir mi abla! Her sabah, yıka koy Abi’nin önüne, yesin. Maydanoz bu, atılır mı?**” Gülümsedim. Sanırsınız **Ejder Meyvesi!** Eşim yanımda, balkabaklarına bakmaktan anlamadı söylenenleri. Yan taraftaki patates, kuru soğan tezgâhı da onlarınmış; birkaç kilo alınca elimde kalan bozuk parayı da bıraktım.

Çocukluğumun kaldırımsız, asfaltsız, tozlu sokakları; **Parçacı Halis** geldi aklıma. Seyyar satıcılık yapıyordu, iki tekerlekli eşek arabasıyla. Tepeleme kumaş toplarının yığılı olduğu, boyunun üç dört katı yüksekliğinde yüküyle, dengesiz, kağnı benzeri aracı sürüklemeye çalışan sıska bir eşek! Yuları 5-6 yaşlarındaki oğlunun elinde, bütün gücüyle asılıyor; arkadan **Halis** 150 kiloluk gövdesiyle oflaya puflaya iteliyor! Kaplumbağa hızına ulaşamayan mini konvoy, ilçeyi her gün bir baştan bir başa dolanıyor. Saati bile sekmeden, ısmarlanan elbiselikler unutulmadan. Elinde ikiye katladığı, sarı saman kâğıdından yaprakları olan veresiye defteri; kadınların adına açılmış borç sayfalarında, kargacık burgacık yazısıyla, yalnız kendinin anladığı dilden karalamalar. Canlı, renkli, gezici alışveriş katarı!

Halis her molada bir tutam maydanoz uzatırdı eşeğin ağzına, o da iştahla yerd; tazeliğini, diriliğini yitirmiş yaprakları. Akşam Pazar bitimi satılmayan, atılacak, tezgâh altı pörsümüş sebzeleri kasasıyla, sıkı pazarlık ederek yok pahasına alırdı. Kendi boğazından ötesini önemsemez, geçiştirirdi.

Zayıflıktan karnı içine çökmüş zavallı hayvan; dili bir karış dışarıda, ağzı burnu salyalar içinde; yazın **Çukurova**’nın kavurucu sıcaklığında, kışın zemheride ayazda, binlerce kiloluk yükünü sürüklerken anırmaz da inlerdi sanki. Koca ağzından, iri dişlerinin arasından “aaa” sesi çıksa gerisi gelmezdi, bir türlü “iii” deyip çığlığı tamamlayamazdı. Sokak ortasında serilip kalacak sanırdık. Her yeri yara bere, tüyleri yoluk, kuyruğu pislik içindeki mazlumun gözleri güzelliğinden, bakışları safiyetinden bir şey kaybetmemişti.

Önceleri, gençlik yıllarında **Halis**, daha zayıf ve güçlü kuvvetliyken kendisi çekermiş bu arabayı, tek başına. Sonra eşeği bir köylüden satın alınca malları çoğaltmış, yükledikçe yüklemiş garibe! Mahallenin çocukları koşar gelirdik bu uysal çilekeşi beslemek için. Büyük küçük hepimiz acır, üzülürdük, boynu bükük masum yaratığa!

Nerde kedi, köpek, tosbağa, elöpen, kurbağa görse sopalarla dürtükleyen mahallenin şergil çocuklarının, **Halis’in eşeğini** görünce vicdanları kabarırdı. Elinde yediği ekmeğin, elmalı şekerin yarısını uzatan bile olurdu.

Halis'in her satışı gösteriye dönüşürdü. Çiçekli basma ve pazenleri, saten yorgan yüzlerini, yatak kılıflarını, Amerikan bezini, patiskayı kesmek için ince inceye uğraşmazdı. Makasın ucuyla azıcık çenttiği kumaşı iki eliyle ayırarak cart diye yırtardı. İki üç hamlede katladığı bezi alıcının başına kondurur bütün ciddiyetiyle, herkesi de güldürürdü. Pazarlıkta son nokta koyulmuş olurdu.

Anneler bu sesi öyle benimsediler ki, yaramazlık yapan, ağlayan, olur olmaz şeyler isteyen çocuklarını susturmak için; *“Ağzını Sümerbank basması gibi cart diye ayırım!”* diye kızmaya başladılar. O yüzden olmalı iri cüsseli, kel kafalı **Halis** değil de **Çerçi Hüseyin Emmi**'den, **Parçacı Emin Emmi**'den alışveriş edenleri seyretmek daha eğlenceli gelirdi tüm çocuklara.

Sonraları ipek, yün, atlas gibi pahada ağır malları çoğalttı; ucuz kumaşları, basma ve pazenleri satmaz oldu **Halis**. Bu da omzuna koyduğu, yaklaşık 2,5-3 metre uzunluğunda kesilmiş elbiselik satan **Basmacı Emin Emmi**'ye ve yurt dışından kaçak mal getiren Bohçacı kadınlara yaradı.

Baskı işi sofraya bezi, tülbent ve boyama yazmaları da **Çerçi Hüseyin Emmi** satardı. Onun rahatı yerindeydi. Atlı arabası vardı, üzeri göçebe çadırı gibi kapalı. Önde otururdu hep; arabadan inmeden, ayağa bile kalkmadan içeri doğru uzanır, isteneni el yordamıyla bulup verirdi. Uzaktan teneke bisküvi kutusunu andıran ufacık arabanın içinde olmayan yoktu. Her renkten makara ipliği, türlü çeşit düğmeler, tığlar, örgü şişleri, fermuarlar, çıtçıtlar, kopçalar, dantel yumakları, nakış ipleri, yün, merserize ve orlon çileleri, kasnaklar, makaslar, dikiş iğneleri, fistolar, incecik biyeler, kanaviçe ve etamin kumaşlar: Naftalinli sandık ve nemli, loş, yüklük kokulu.

Sokağımıza dönerken **Emin Emmi** *“Basmacı!”*, **Hüseyin Emmi** *“İplikçi geldi!”* diye bağırırdı. **Halis**'in ağzını açmasına gerek kalmaz; eşeği imdat ister gibi sık sık anırır, gelişlerini haber verirdi.

Bohçacı Güllü ise *“Hu hanim!”* diye seslenir, kendi evine girer gibi açık bulduğu her kapıdan bahçeye daldı. Kapı eşiğinde açtığı bohçasından çıkanları, meraklı gözlerle bakan kadınların kucağına fırlatırdı! Önce en az on katı fiyat söylerdi, herkesin sıkı pazarlık yapacağını bildiğinden; karşısındakinin direncine ve becerisine göre tutturabildiğine satardı. En azından bakla falına bakardı, *“Çocuklarıma yarım kilo kıyma parası atasın!”* diyerek. Biri karnında, diğeri kucağında memesine yapışmış sürekli emzirdiği bebesi hiç eksik olmazdı.

Emin Emmi içlerinde en yoksul, suskun, yetingen olanıydı. Kalın kaytan uçkurlu, oldukça bol siyah şalvarının, kocaman cebinden çıkardığı; yufkaya sarılı, içinde çökelek ya da barbunya ezmesi olan sıkmayı yer, suyunu içer, sonra takma dişlerini çıkarırdı! Film izler gibi gözlerini dört açıp kendisini seyreden çoluk çocuğa aldırmadan sokak çeşmesinden akan suyla keyifle ovarak yıkar, ağzına koyardı.

Eskici Zeynel, eski giysi karşılığı mandal, leğen, çay bardağı verirdi. En fakir evlerden bile satılacak (özellikle erkek giysisi) çıkardı. İlk oyuncaklarım olan naylon bebeğim, yeşil plastik ibriğim babamın eski pantolonuyla alınmıştı. Her alışveriş sonrası babam, *“Nesi vardı o gömleğin, pantolonun; daha yıllarca giyerdim!”* diye söylenirdi. Oysa çorapların topuğuna, ceketlerin dirseklerine, pantolonların dizlerine kırk yama yapılan günlerdi. Hatta erkek gömleklerinin yıpranmış yakası, rengi atmış paltoların, mantoların kumaşı ters yüz edilir, ömrü iki kat arttırılırdı.

Çocuklar büyüdükçe kolları ve bedeni kısa, dar gelen kazaklar, hırkalar sökülerek yeniden örülürdü. Üçüncü dönüşümden sonra tarazlanmaya başlayan ip yumakları kilimci göçmenlere götürülür, yolluk olarak dokutulurdu. Dikilen giysilerden artan kumaş parçaları olursa onlarda birer santim eninde şeritler halinde kesilir, birbirine eklenir, çaput çulu dokutulurdu. Eskimiş çoraplar da paspas yapıldı, tığ ve şişlerle. Bu kadar özveri, tutumluluk ve yaratıcı üretime karşın çöpe atılacak pek bir şey olmazdı ama eskici de hiç boş gönderilmezdi. Alış verişte para görünmeyince alınan bu mallar hazırlap gelirdi.

Eşeği değil ama kendisi kalp krizinden öldüğünde geride işlerini çevirecek çocukları henüz büyümemişlerdi. Yine de

Bir de üç tekerlekli tablasını iteleyerek gezen **Darendeli Sebzeci** vardı; olur olmaz benzetmelerinden dolayı kadınların “*yavşak, yılışkan*” dediği! Bahçe, tarla sebzelerini taze ve günlük getirirdi; dipdiri, mis kokulu, ıslıl ıslıl. Öğleye doğru geçer; kadın kız kimi görse elmayı, şeftaliyi, muz eline alır, ağzını yayararak bağırdı: “*Al yanağı ısırmalık, yarma bunlar ayır ye, soymalık muza gel!*” Kocaman kırmızı bir domatesi, iri uzun patlıcanı yan yana asmış: “*Düğün var bugün; Banadura gelinle, Baldırcan damat evleniyor!*” diye bağırdığı gün mahallenin yaşlı başlı kadınlarından iyi bir zılgıt yedi. O günden sonra bizim yakınlarda, bir daha da Ayşe Kadın fasulyenin bile adını seslenemez oldu.

“*Odun yardıran, pamuk attıran, kap kalaylatan, bıçak bileyici, esansçı, iftarlık yağlı yavancı, macuncu, un kurabiyeci, şalgamcı, yayla sakızcı, maydanoz tohumcu, kuru naneci, karsambaççı, bici bicici, dondurmacı*” diye yaptığı işi bağırarak; her biri kendine özgü ezgisiyle seslenerek gelişini haber verirdi. Başka dünyaların insanıymış gibi, gün aşırı görsek de yabancıladığımız, garipsediğimiz; gücenme, alınma duyguları taşımadığını, etten kemikten değil de kurulu bir makine sandığımız yaşsız, mekânsız bu insanları görünce çirkefleşir, civıttırdık: Arkalarından, elimizi ağzımızın iki yanına koyarak aynı onlar gibi bağıırır, ya da “*Maydanozcu Emmi, kedi boku yen mi!*” gibi garip tekerlemelerle seslenirdik. Sonra da hemen kaçır bir duvar arkasına saklanırdık atılacak taştan, küfürden sakınmak; en azından görülüp, tanınmamak için. Büyüklerimizin yanında da suçu birbirimizin üstüne atardık!

Çevresini kuşattığımız, çocuk dünyamızın en eğlenceli gösterileri dondurmacı, kartelâcı, panayır cambazı sunumlarıydı.

Üç tekerlekli, arkası bisikletli, ön tarafında dondurma kazanı, dondurma külahları içi içe dizili, üstü tenteli; son sesine kadar açılmış pikapta dönen plaktan tüm mahalleye yayılan müzikli konuşmalarla dondurmacı sunumu: **Ali Avaz**’ın **konuşan plakları**. Cırtlak sesli bir kız ve kaba sesli bir erkek ortalığı inletirdi.

Kimi cinsel içerikli, kimi politik konuşmalar, buna uygun sözlerle şarkılar, türküler; dalga geçilen devlet adamları, sanatçılar, adıyla soyadıyla sıradan geçiyor! Saatlerce dinliyoruz dondurmacının peşinde. Bıkmadan, yorulmadan, acıkmadan, susamadan; yakan kavuran güneşe aldırmadan!

Panayır çadırları kurulurdu, yılda bir kez, üç dört haftalığına; bayram yerinin boş arsasına. Uzun sırkaların üzerinde yürüyen çizgili pijamalı hokkabazın peşinde tüm şehri dolaşırdık yine gün boyu; büyüklerin yakıştırmasıyla “*İt ayağı yemiş gibi!*”.

Sırtında koca bir tahta kapı taşıyan kartelâcı da her gün sokağımızdan geçerci, öğleden sonraları, hiç aksatmadan. Ağzına tuttuğu kocaman huni benzeri teneke ses yükseltici: “*Yılın en şaheser filmi! Tamamen renkli! Yanınızda iki mendil olmadan gelmeyin! Başrollerde...*” Kartelâyı bir ağaca dayıyor; boynundaki mendille terini siliyor; dört ucuna düğüm atılmış bir mendil de başında, şapka olarak. O soluklanırken büyük küçük, başına toplanıyoruz: Sırtından indirdiği tahtaya yapıştırılmış renkli resimli sinema afişini inceliyoruz büyülenmiş gibi! İki başrol oyuncunun çizgi roman ressamı elinden çıkmış resmi; üstünde filmin adı, birkaç artist ismi, o kadar. Herkes gözlerini kırpmadan bakıyor bu mucizeye hayranlıkla, dakikalarca.

Sokağımız, devasa sıtma ve dut ağaçlarıyla gölgelenmiş, eşek anırtmaz çerçi bağırtmaz denen, her satıcıyı durdurup bir şey satın alan alışveriş bağımlısı kadınların oturduğu düzlükteydi. Bu yüzden tüm seyyar satıcıların uğrak yeri idi. En azından bir soluklanırlardı. Köşe başındaki belediye çeşmesinden su içer, hayvanlarını sularlardı.

Bir gece rüyasında Yaradan'ı görüp “Şefaat Ya Resul Allah!” diyeceği yerde dili sürçüp “Seyahat Ya Rabbim!” diye yakaran kuluna bahşettiği gibi; **Halis**'e de “Yürü ya kulum!” demiş olmalı. Üç beş yıl geçmedi; şehir çarşısının en işlek caddesinde, köşe başında, iki mağaza birden açtı karşılıklı bakışan. **Eşekli, ucuzcu, basmacı Halis, Kazıkçı Halis** oldu o günden sonra! Göçerlik yaşamından, konarlık yaşamına geçince **Kızılderili Reisi Oturan Boğa**'ya dönüştü!

Sadece işyerini değil, eşleri de ikiledi, kuma getirdi onca yıllık karısının üzerine; bin ayıp örten kilosuna, cumbalı göbeğine aldırmadan!

Yıllarca kolları, bacakları, gövdesiyle açılar yaparak gezen; yaz kış terleyen, oflayan puflayan **Çerçi Halis** iki karının, iki dükkânın keyfini fazla süremedi. Çok geçmeden kalbine yenik düştü, mağazada hareketsizlikten!

Yaşından ve toyluğundan beklenmeyen bir ağır başlılıkla üstünde koyu bir etek ceket, başına siyah şal sarmış olan küçük kuması da benzer rüyalar görüyormuş üç gündür! Boynunu dolayan 22 ayar altın habbelerden gerdanlığı, kulağındaki elmas küpeleri sıvazlayarak anlatmış: “*Birer ikişer ayaklanmış tüm kumaşlar, yola düşmüş koşuyorlarmış taklalar atarak, gelen geçenin peşinden!*”

Ne anlatsalar, nasıl giyinmiş olsalar, neler takıp takıştırmış, hatta yüzlerine belli belirsiz krem, allık sürüştürmüş olsalar da her ikisinde de aynı dinginlik, durgunluk, kabullenmişlik gözlerden kaçmıyordu. Bu güne kadar sözlü, sözsüz hep zıtlamış, ayrıksı olmuş, birbirlerinin eksliğini yanlışını bulmak, Halis'in gözüne girmek, yüreğindeki yerini genişletmek için didinmişlerdi: İçten içe, kimi açıktan açığa her gün, her dakika. Şu an ikisinin bakışına da içinde minik yıldızcıkların oynadığı benzer koygunluk yerleşmişti!

O güne kadar evden dışarı çıkmayan iki kuma hemen mağazalardaki kasaların başına geçti. **Halis**'in işe aldığı üçer çalışanla bu işi yürütmeye çalıştılar. Arada bir kollarındaki burma bilezikleri şingırdatarak: **Halis** gibi değil de, özenle kumaşları kesiyor; yoğun günlerde satış görevlilerine yardım ediyorlardı.

İyilik için koşuyoruz!

**ÇİĞDEMİM
MARATON**

**Maraton
ekibimize katılıp
bizimle birlikte
iyilik için koşmak
istiyorsanız lütfen
arayınız.**

ÇİĞDEMİM MAG KURULUYOR!

Mahallemizde kuracağımız “Mahalle Afet Gönüllüleri” ekibi için gönüllüler arıyoruz.

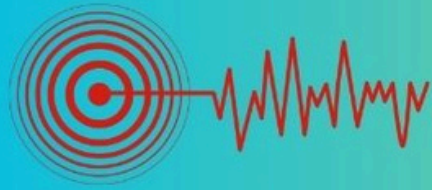
Bu amaçla MAG AME DER (Mahalle Afet Gönüllüleri Acil Müdahale Ekibi) ile muhtarlığımız ve derneğimiz arasında bir protokol imzaladık. MAG AME’nin hem online hem yüzyüze eğitimlerine katılacağız (ilk eğitim 2 Mayıs’ta olacak).

Böylece, Afetler ve afet öncesinde, meydana gelen olaylarda arama kurtarma çalışmalarına katılarak, hayat kurtarma ile birlikte, toplumda afet duyarlılığının gelişmesi için yürütülen MAHALLE AFET GÖNÜLLÜLERİ projesini görünür kılınarak, toplumun afet yönetimine katılımı sağlanacaktır.

Kayıt için muhtarlık veya derneğe iletişim bilgilerinizi bırakabilirsiniz.

0312 2852047 - 0312 287 73 78

www.cigdemim.org.tr

Derneğimiz, Mahalle Muhtarlığımız ve MAG AME DER arasında “işbirliği protokolü” imzaladık.

Varsa sebep, ortada sonuç, nedir ilişkisi? Aranır elbet, bulunur bilirkişisi?

Düşününce içerisinde gizli sır perdesi. Bulmak için olmalı elbette en akıllısı.

Toprak, hava, su, etkisi. Canlıya ortam sağlaması. Güneşin tabiata can vermesi.

Tamamlar birbirini her birisi. Yenilenir doğada her eskisi. Doğması.. Ölmesi..

Vardır her birine sebebin etkisi. Sebebin içinde ta kendisi. Dışına yansımaları.

Sonsuz olan yaradanın kendisi. İsterse olur herşeyin tam tersi. Yeter istemesi.

Acizliğimizdendir bilebilmeyi öğrenmemek. Öğretmemektir bildiğimizi, küçültüp yok etmek.

Her birimizin içinde sebeplenmek. Sonucunu dışarıdan özümseyememek. Empati de ne demek?

Sonucu göre sebep, kişilikleri önemsemek. Nerede? Ne zaman? Nasıl? Öğreterek geliştirmek?

Varlığımızın sebebi, geleceği olgunlaştırmak. Sonuca ulaşması ise sebeplerle anlaşılacak.

Tüm karmaşıklıklardan sıyrılmak. Her biriyle bir bağ kurmak. Bağları birbirinden koparmamak.

Anladığımız kadarıyla anlatmak. Kısa yoldan sonuca ulaşmak. Ne mümkün Nasrettin Hocaya sormamak.

Denizin Suyu Niçin Tuzludur?

Günün birinde Hoca'nın da içinde bulunduğu toplulukta yarenlik edilirken,

hazır bulunanlardan biri Hoca'yı imtihan edercesine bir soru sorar:

"Hocam, denizlerin suyu niçin tuzludur?" "Aaa, bunu bilmeyecek ne var, balıklar kokmasın diye".

Anadolu kültüründe sohbet etmek. Vazgeçilmez adetlerimize en güzel örnek.

Konuşup, dertleşmek. İçini dökmek. Rahatlamak. Yaşamın gayesi, çözüm üretmek.

Sebebi yaratan sonuç içimizdeki istek. Bize düşen en güzelini dışarıya çıkartmak.

Örneğin; bir gün çocuk olabilmek. Onlar gibi düşünebilmek. Çocukluğumuzu yad etmek.

O günlerden örnek çıkarmak. Sağlık, incelik, paylaşımcılık. Birbirimize bağlılık.

Acı yaratan ayrılık. Sarılıp, sahip çıkmak. İçimizi ısıtacak duyguları yaşatmak.

Kaybolmadan her birimiz, her birini ayakta tutabilmek. Üşenmeden harekete geçebilmek.

Bir su gibi akmasıdır sonuç düşüncelerin. Her ne olursa olsun vardır bir sebebin.

Bizi ilgilendiren iyi olmasıdır sonucun. Yarınlardan beklenti azaldıkça sonuç tüketir.

O'na da nihayetinde bir sebep yaratmak gerekir. Yaşamın gayesi, yaşamdaki varlığın.

Sardıkça bedenini canlanır hümanist duygular. Yıldız gibi parlar toplum içinde duruşlar.

Ayna gibidir ne görürse aldığı gibidir. Aldığını alacaklara ışığını istediği gibi yansıtır.

Sevmek sonuç olmak ister. Sevmek sebep oldukça. Yüzlerimizde çiçek gibi açar.

Bakanlar doğa anayı görürler. En güzel sebepler. Toplumu aydınlatır nihai sonuçlar.

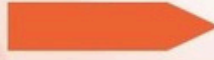
Yaratıldıkça çoğalır en güzel sebepler. Böylece artar birlikler, beraberlikler.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

EĞİTİM DESTEĞİ PROJESİ

**2008 YILINDA
4 ÖĞRENCİYLE
BAŞLADI.**

**2023 YILINDA
35 ÖĞRENCİYLE
DEVAM EDİYOR.**

**17 YILDA
179 FARKLI
ÖĞRENCİYE
DESTEK OLDUK.**

**49 FARKLI
ÜNİVERSİTEDEN
95 FARKLI BÖLÜMDEN
DESTEK VERDİĞİMİZ
ÖĞRENCİLER OLDU.**

Bildiğiniz gibi, sizlerin desteğiyle, lise ve üniversite öğrencilerine eğitim desteği veriyoruz.

Bu yıl için 35 öğrenciye 9 ay boyunca aylık 750 TL destek veriyoruz.

Önümüzdeki dönemde bunu sürdürebilmek için desteklerinizin devam etmesini bekliyoruz.

Burs fonumuza destekte bulunan komşularımıza teşekkür ediyoruz.

Desteklerinizi makbuz karşılığında derneğimize verebileceğiniz gibi

T. İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

numaralı hesabımıza da yatırabilirsiniz.

Bu yıl haziran ayının sonlarında **Çiğdemim Derneği**'nin düzenlediği **Mardin turuna** katılan komşularımızın çektikleri fotoğrafları görüp gezi izlenimlerini dinlerken, dokuz yıl önce hemen hemen aynı tarihlerde o yöreye yaptığımız seyahatle ilgili, her hatırladığımda güldüğüm tatlı bir anım tazelendi.

Söz konusu anıyı anlatmaya; bir şey yaparken farkında olmasak da, birilerinin bizi dikkatli bir şekilde izlemekte olduğunu belirterek başlamak istiyorum. Hikayeyi okuyunca, neden böyle söyledığıme sanırım sizler de hak vereceksinizdir.

2015 Yılı haziran sonlarıydı. Bir grup arkadaşımızla birlikte **Adıyaman, Batman, Diyarbakır, Kahramanmaraş, Mardin, Siirt, Urfa** illerini ve bazı ilçelerini kapsayan uzunca bir geziye gitmiştik.

Mardin'in Midyat ilçesi de programa dahildi. **Midyat'a** sabah erken geldik. Önce tarihi ve turistik yerleri gezdik, alışveriş yaptık. Sonrasında da kebapıyla meşhur bir restoranda öğle yemeği için mola verdik. Hatırladığım kadarıyla 25 kişiydik. Restoran hayli kalabalıktı. Bizim grup için uzun bir masa hazırladılar. Bu düzenleme yapılana kadar biraz beklemek zorunda kaldık. O arada mutfaktan gelen enfes kebab kokuları iştahımızı iyice kabartıyordu.

Eşimin bir arkadaşı, ilkokul birinci sınıf öğrencisi olan oğlu **Efe**'yi de geziye getirmişti. Efe çok akıllı ve sevimli bir çocuktur. Sorulan sorulara son derece zekice cevaplar veriyor, geziye katılan herkesi kendisine hayran bırakıyordu. Hepimiz onu çok sevmiştik. Adeta grubun maskotu haline gelmişti.

Sonunda masamız hazır olunca yerlerimizi aldık. **Efe** benim karşıma, annesi de eşimin karşısına oturmuştu. Bu arada garson siparişlerimizi aldı. Zaten hepimiz kebab ve ayran söylemiştik. Kebapları beklerken masaya önce, fırından yeni çıkmış mis gibi kokan balon gibi şişmiş uzun lavaşlarla birlikte kaymak, bal, tulum peyniri, tereyağı, ceviz, birkaç çeşit salata, karamelize edilmiş soğan geldi. Çok acıkmış olduğumuzdan, büyük bir iştahla bunları atıştırmaya başladık. Oldukça zayıf bir çocuk olan **Efe** de, gelen yiyecekleri lavaşa katık edip afiyetle yiyordu. Annesi ise *bunlarla karnını doyurduğu takdirde, az sonra gelecek kebabı yiyemeyeceği* konusunda **Efe**'yi sürekli uyarıyordu. Ama **Efe** annesini dinlemiyor, yemeye devam ediyordu. Lavaşlar bittikçe fırından çıkan yenileri, sıcak sıcak servis ediliyordu.

Epeyce bekledikten sonra nihayet kebablarımız geldi. Kebab da kebaptı hani. **Ankara**'daki restoranlarda yediklerimizin neredeyse 1.5 katıydı. Lezzetini ise mukayese dahi etmiyorum. Bu arada, masadaki yiyecekler ve salatalar bittikçe sürekli olarak yeni tabaklar geliyordu.

Tabii **Efe**'nin annesi sonunda haklı çıktı. Çünkü defalarca söylediği gibi, önden gelen atıştırmalıklarla Efe karnını iyice doyurmuştu. Bu nedenle *kebabını yiyemeyeceğini* söyledi. Annesi de haliyle kızdı ve *"Sana kaç kez söyledim ama beni dinlemedin"* dedi. Yapacak bir şey yoktu. **Efe**'nin kebabını paket yaptırmak için önünden aldı ve garsonun gelmesini beklemeye başladı. Restoran kalabalık olduğu için garsonlar hayli meşguldü.

Sabah kahvaltıyı oldukça erken yapıp yola çıkmış, sıcak havada uzun süre **Midyat**'ı gezmiştik. Haliyle hem yorulmuş hem de çok acıkmıştık. Dolayısıyla herkes gibi ben de, kebabımdan aldığım parçaları ve sumaklı soğanı lavaşın arasına koyup, masadaki salata çeşitleri ile birlikte yiyor; üzerine ayrandan içiyordum.

Bir müddet sonra **Efe** annesine döndü ve kebabını vermesini, yiyeceğini söyledi. Annesi, “*Hani tokun, yiyemeyecektin? Az önce öyle söylüyordun. Bak bunu paket yaptıracağım, daha sonra acıkınca yersin*” dedi. Ama **Efe** ısrarla kebabını istiyordu. Annesi “*Nasıl oldu da birden acıktın?*” diye sorunca; **Efe** karşısında oturan beni göstererek çocukça bir saflıkla ve son derece samimi bir şekilde:

- “*Amcaı gördüm iştahım açıldı*” dedi.

Efe’nin bu sözü üzerine ben de dahil olmak üzere, masadaki herkes kahkahayı patlattı. Gülmekten uzun süre bir şey yiyemedik.

Efe önce neden gülmüğünü tam anlayamadı. Masadakilere şöyle bir baktı; hemen kafasından durumu değerlendirip, mutlaka gülmemesi gerektiğini düşünmüş olacak ki; ardından o da gülmeye başladı. Ama gülerken yüzünde beliren safiyane ifadeden, aslında tüm samimiyeti ile söylediği söze niye o kadar gülmüğünü hâlâ anlayamadığı öylesine belliydi ki.

Tabii bu arada ben de, kebabımı biraz daha yavaş yemeye başladım haliyle.

AÇIK HAVA SİNEMASI

Hangi filmin gösterileceğini merak edenler
05078685770 ‘e mesaj atabilirler.

Gösterimler ücretsizdir
Çay-kahve-gazoz-soda-
mısır-kağıt helva
satışımız olacaktır

minderini
sandalyeni,
komşunu al gel

SALI
AKŞAMLARI

Çizgi film
Saat: 20.00

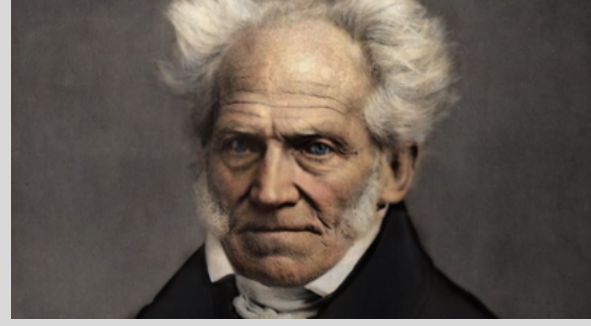
Film: 20.30

HER SALI
AKŞAMI

Can Yücel
Parkı

Schopenhauer ölümlülerin yazgılarındaki farkları üçe ayırıyor:

1. *Bir kimsenin ne olduğu*
2. *Bir kimsenin neye sahip olduğu*
3. *Bir kimsenin neyi temsil ettiği*

Asıl olarak sahip olduklarımızı nasıl anlamlandırdığımız, nasıl algıladığımız ve nasıl değerlendirdiğimizi irdeleyen ünlü Alman felsefeciye göre herkes kendi bilincinin içindedir ve dolaysız olarak ancak kendi bilincinin içinde yaşar. İnsan için var olan ve olup biten her şey, her zaman dolaysız bir şekilde onun bilincinde vardır. Burada dikkat edilmesi gereken şey tercihlerimizin bizleri belirlemesi, tercihlerimiz sonucunda bir şeylere sahip olduğumuzdur.

Peki bu tercihler neye göre belirlenir? Bu tercihler **Schopenhauer**'e göre isteme ve hayal etme ile belirlenmekte. İsteme varlığın içindeki güç, yaşama olan bağlılığının bir göstergesidir. Bu istemeye bilgi sayesinde bir hedef katılırsa yani insan istemeyi durdurup yön verip değiştirebilirse varlık içindeki tesadüfi yerini kendi iradesi ile belirleyebilecektir. İstemeye yön veren bu bilgi akıldır.

Ortalama insanın yaşantısını can sıkıcı bulan **Schopenhauer**, bu sıradanlığın karşısında üç tutum geliştirdiğinden söz etmektedir: hayatı olduğu gibi istemek, hayata hayır demek ve istemeleri arada durdurarak o sırada hayata objektif bir açıdan bakmak. Bu son grupta yer alan insanların yaratıcılar, sanatçılar olduğunu belirtmekte.

Sanatçılar sanatı bir görme biçimi olarak değerlendirip insanın varlıktaki yerini ortaya koymaktadır. Sanat göstermekte, felsefe kavramayı sağlamaktadır. Sanatçılar aklı ön planda tutarak bilgiyi istemenin emrinde kullanır. Kendinde dünyayı yenmeyi amaçlar. Bu yolla iç dünyaları zenginleşen sanatçılar her şeyden önce acı çekmemeye, kendini ihmal etmemeye, dingingliğe ve kendi başına kalmaya yönelecektir.

Schopenhauer'e göre üç tür haz vardır:

1. *Yeniden üretme kuvvetinin hazları*
2. *Heyecanlanabilme hazları*
3. *Duyarlılık hazları*

Schopenhauer'in felsefesine göre insanı yaşamın ıstıraplarından ve can sıkıntısından kurtarabilecek beş sanat formu var: **Mimari, şiir, resim, heykel ve müzik**. Müziğin en yüce sanat formu olduğunu düşünen filozof, müziğin istemenin altında yatan şeyi, bizi ona bağlı kılmadan anlamamızı sağladığını düşünüyordu.

Schopenhauer'e göre sanat bilimden üstündür, çünkü bilim; büyük emekle bilgi yığarak, inceden inceye düşünmek amacına ilerlerken, sanat sevgi ve ortaya koyuş yoluyla hemencecik hedefine varmaktadır, bilim için hüner yeter, sanat için dehâ gerekir.

Sanatın gerçek anlamı insan için tek ölümsüzlük olanağını sağlaması, onun herhangi bir insan olarak değil, ululaşmış bir insan olarak ölüme meydan okumasını sağlamasıdır.

Sanatçı kendisi ile birlikte hayatı da değiştiren özgür insandır.

KAYNAKÇA

*Arthur Schopenhauer, *Yaşam Bilgeliği Üzerine Aforizmalar* (Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2000)

**İonna Kuçuradi, *Schopenhauer ve İnsan* (Yankı Yayınları, 1968)

BENİM GÖZÜMDEN ÇİĞDEMİM, ANKARAM, TÜRKİYEM

www.cigdemim.org.tr

ÇİĞDEMİM SÖZLÜ TARİH PROJESİ HAKKINDA

Sözlü Tarih Projesi ile yaş almış komşularımızın, **Türkiye** ve **Çiğdem Mahallesi** dahil **Ankara**'ya ilişkin anı ve gözlemlerini de kayda alacağız. Oluşturacağımız arşiv, araştırmacılara da yapacakları çalışmalarda kaynaklık edebilecek. Böylece **geleceğe görüntü ve ses kaydı yapılmış bir çalışmayı** da bırakmış olacağız.

Ses ve görüntülerini kayıt altına aldığımız kişilerle oluşacak arşivimizi, ilerleyen dönemde yeni projelere de kaynaklık etmek üzere kullanabileceğiz.

Çalışmanın bir diğer çıktısı da **Youtube kanalımızdan** tadımlık bölümlerin yayını olacak. Bu yayınlarla, hem çalışmaya katılanların anıları paylaşılacak, hem de izleyenlerin projeye ilgi ve katılımına katkı sağlama olanağı bulacağız.

İlk çekimimizi, **23 Nisan 2024** günü sayın **Ertan Göksu** ile başlattık. Bu çekimimiz 50 dakika sürdü. Çekim yapılacak kişiler için taslak bir liste hazırladık. Bu listenin hazırlanmasında bireysel gözlemlerle projeye katkısı olabilecek kişileri belirlemeye çalıştık. Kuşkusuz liste eksiklerle doludur. **Bu nedenle dileyen herkes, kendisinin ya da bildiklerinin listeye eklenmesi istemini dernek yönetimine ve proje sorumlusuna iletebilir.**

Kızımın adı **Neşegül**, arkadaşları ve biz kısaltıp **Neşe** diyoruz. Kalıcı dişleri düzgün çıkmadığı için ortodonti uzmanı arkadaşşıma götürüyordum. Randevu almak üzere yeni göreve başlamış sekreterini aradım, kızımın adını iki kez tekrarlattıktan sonra kaydetti. Randevu saatinde muayene odasına girdiğimizde arkadaşım bizi kahkahayla gülerek kızıma “*Gel bakalım Meşecim...*” diyerek karşıladı. Evet kızımın adı **Meşe** olmuştu. O gün bugündür “**Meşe**” ağaçlarına sevgim bir kat daha artmıştı.

Okudum, öğrendim. Meşeler “**kayıngiller**” ailesindenmiş, 400’den daha fazla türü varmış. Kışın yaprağını döküyor diye biliyordum ama yaprağını dökmeyen (herdem yeşil) türleri de varmış. Meşelerin hepsini ağaç olarak göreceğinizi zannetmeyin boylu çalı haliyle de karşınıza çıkabiliyor. Ormanlık alanlarda kümeler halinde başka ağaçlarla birlikte görebileceğiniz gibi meşe ağaçlarının çoğunluğu oluşturduğu ormanlar da var.

Ağaçların boyu 25 metreye kadar çıkabiliyor. Ağacın sıvı geçişine izin vermeyen fiziksel yapısı nedeniyle kerestesi, mobilya imalatında, oymacılıkta, müzik aletleri üretiminde, gemi yapımında, su içi inşaatlarda, parke, karoser, alkol üretim sürecinde gereksinim duyulan saklama fiçileri yapımında kullanılabilenekte. Bu amaçlarla ya da odun kömürü (mangal kömürü) yapmak için kesmezlerse çok da uzun süre, **400-500 yıl hatta hatta 1000 yıl** bile yaşayabiliyor.

Meşe ağacı meyve veren bir ağaç. Oval şeklinde olan meyvesinin adı palamut. Tazeyken yeşil renkte olan palamutlar olgunlaşınca kahve rengine dönüyor. Meyveler, dışı minik tırnak şeklinde pullarla kaplı kadehlerin içinde büyüyorlar. Bu meyveyi en çok seven hayvan da sincaplar.

Sincaplar meyvesini, biz her şeyini seviyoruz. Meşe ağacının güzel bir görüntüsü var, oksijen kaynağı, ayrıca toprak erozyonunu önüyor. Mitolojide kuvvet, kudret, zafer sembolü. **Ankara Ulus Meydanı**’ndaki **Atatürk Heykeli**’nin mermer kaidesinde meşe kütüğünden yeşeren sürgün motifi (belki de) **genç cumhuriyeti** ifade ediyor.

Yetiştirme...

Ağacın meyveleri yeni ağaçlara da hayat veriyor. Ağaçtan dökülen, sincapların ve diğer hayvanların yemi olmayan palamutların bir bölümü bulunduğu yerlerde toprakla bütünleşip filizleniyor, yeni ağaçların çıkmasına olanak sağlıyor. Bir de **Çiğdemim Derneği’nin Bostanında** da yaptığımız gibi, palamutlardan fidan üretebiliyoruz. Bunun için önce ağaçların diplerine dökülen palamutları topluyoruz. Topladığımız meşe palamutlarını içine su doldurduğumuz uygun bir kabın içinde bir gün bekletiyoruz. Ertesi gün dibe çökmüş palamutları sudan çıkartıp gölgede kurumasını bekliyoruz. Kuruttuğumuz palamutları yatay bir şekilde küçük saksılara ya da altı su akacak biçimde delinmiş plastik kaplara yerleştiriyor, üstünü 3 parmak yüksekliğinde toprakla örtüyoruz. Gölge bir yerde başlangıçta her gün sonra dört günde bir sulayıp filizlenmesini sağlıyoruz. Bu yaklaşık iki aylık bir zaman alıyor, fidan olup araziye dikilmesi için de iki yıl büyütmemiz gerekiyor. **Palamutları sonbaharda toplayıp evinizin balkonunda ya da derneğimizin bostanında fidan yetiştirebiliriz.**

Meşe Türleri...

Türkiye Meşeleri Teşhis Kılavuzu kitabının yazarı **Prof. Dr. Faik Yaltırık’a** göre tür zenginliği ve kapsadığı alan bakımından Türkiye, dünyanın sayılı “*meşe diyarlarından*” biri. Ülkemizde yetişen 18 türden biri de “**Saplı Meşe**” olarak anılıyor. Adı nereden mi geliyor, palamutlarının bir sap üzerinde yetişmesi ve dallara bu 3-8 cm uzunluğunda saplarla bağlanması bu adın verilmesinin nedeni. Diğer türlerde meyveler doğrudan dala bağlı yetişiyor.

Meşeler anatomik yapı, meyvelerin olgunlaşma süresi ve yaprak özelliğine göre gruplandığında saplı meşe “**Ak Meşeler**” grubu içinde yer alıyor. Mart ortası nisan başında tomurcuklanmaya başlıyor, yaprakları dar elips şeklinde kenarları çentikli, loplar derin, dar parçalarla bölünmüş.

Ülkemizde saplı meşelerin en fazla yayılım gösterdiği bölgeler, **Trakya, Karadeniz ve Doğu Anadolu**. (Derneğimizin düzenlediği **Tunceli gezisinde** meşe ormanları arasından geçtik ancak durma olanağı olmadığı için saplı meşe ormanı mıydı? Hangi türler vardı bilemiyorum.) Ankara’da iyi gelişim gösteriyor. **Saraçoğlu Mahallesi, Gençlik Parkı ve Meclis Bahçesi**’nde gördüğünüz meşeler saplı meşe.

Mahallemizin Saplı Meşesi

Mahallemizdeki ağaçları tanımak için yaptığımız gezide öğrendim saplı meşelerden biri de bizim mahallede **1000 Çocuk Korusu Parkı’nın 1549. Cadde** girişinde solda boylu bir ağaç. Daha da uzayacak. Boyu 25-30 metreye kadar ulaşabiliyor, çapı 2 metre olabiliyor.

İstanbul Yıldız Korusu’nda 1750 yılından beri bulunan saplı meşe ağacının boyu 16 metrenin, çapı da bir buçuk metrenin üzerinde.

1000 Çocuk Korusu Park girişi

Çankırı Karacaözü Anıt Ağaç

İstanbul Yıldız Korusu Anıt Ağaç

Dünyanın en yaşlı meşeleri arasında sayılan, **400 yaşından büyük** bir diğer saplı meşe ağacı **Çankırı ilinin Yapraklı İlçesi’ne bağlı Karacaözü Köyü’nde**. Ben de gördüm, gövdesini birçok arkadaşım ile birlikte kucakladım çünkü çevresi **14,10 metre**. Bir anıt ağaç.

Ankara’da da Bahçelievler’de anıt ağaç niteliğinde sekiz adet saplı meşe varmış. Bizim **1000 Çocuk Korusu Parkı** girişindeki ağacımız da belki günün birinde anıt ağaç olacak. Hep birlikte koruyalım.

Kaynaklar:

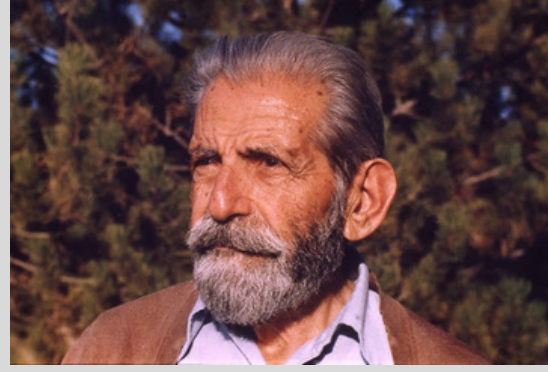
1. Yaltırık, F., 1984. *Türkiye Meşeleri Teşhis Kılavuzu*. Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığı Genel Müd. Yayını, Yenilik Basımevi, İstanbul.
2. Mamikoğlu, Necati Güvenç., 2012. *Türkiye’nin ağaçları ve Çalıları NTV nin ağaçları ve Çalıları*. NTV yayınları, İstanbul.
3. Demirtaş, Ahmet., 2019. *Ankara’nın Ağaç, Ağaççık ve Çalıları*. Kırsal Çevre ve Ormancılık Sorunları Araştırma Derneği yayınları, Arkadaş basım San. Ltd. Ş., Ankara.
4. Akkemik, Ünal. Prof. Dr. (Edit.), 2020. *Türkiye’nin Bütün Ağaç ve Çalıları*, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul.

Çankırı Karacaözü anıt ağaç gezisi

Örnek çalışmalarıyla kıvanç duyduğumuz **Çiğdemim Derneğimizin Aylık Çevrimiçi Dergisi Çiğdem Sesi'nin 100. Sayısını** yürekten kutluyorum.

Dergimizin 100. Sayısında, uzun yıllar mahallemizde yaşamış, değerli yazın insanı, halkbilimci, şair **Oğuz Tansel**'i anmak istiyorum.

Mahallemizde **Can Yücel Parkı** içinde yer alan **Oğuz Tansel Semt Kütüphanesi** ile adını yaşattığımız **Oğuz Tansel**, buram buram **Anadoludur**, doğadır, halktır, insandır. Öylesine doğadır ki, doğayla, halkla öylesine iç içe olmuştur ki, değerli folklor derlemeciliği, folklor araştırmacılığı, yaratıcı masal dedeliği yanı sıra, **Oğuz Tansel** birbirinden güzel dizeleriyle hep aydınlıktan, hep çağdaşıktan, hep emekten yana olmuş, insanı kucaklayan, doğayı kucaklayan, geleceği kucaklayan, barışı savunan muhteşem şiirler yazmıştır.

Oğuz Tansel şiirinde masal tadı vardır. Bu da masalcılığından kaynaklanmaktadır.

Anadolu halk kültürünün birikimini kendi süzgecinden geçirerek bir bileşime ulaşmıştır.

Oğuz Tansel, şiirlerinde insanla konuşur gibi konuşur ağaçlarla, çiçeklerle, börtü böcekle. Doğa sevgisi, sevgiden öte bir tutkudur. Yürek insanıdır. Yüreğiyle sever sevdiği zaman. **Fakir Baykurt**, 1996 tarihinde yazdığı **"Çile Eri Oğuz Tansel"** başlıklı yazısında ne güzel anlatmış: *"Folklor yanı güçlü, bilinç ışığında durulmuş, yepyeni söyleyişlerin ustalığında, bilenmiş çelik bir şairdi Oğuz Tansel. Kocaman, mangal gibi kocaman bir yüreği vardı. Isıttırdı insanı."*

Adnan Binyazar, **"Üç Kanatlı Masal Kuşu"** adlı yazısına, *"Bir kanadı halk, bir kanadı duygu, bir kanadı bilgelik, üç kanatlı bir masal kuşu gibiydi Oğuz Tansel"* diye başlar. Muhteşem analizleri vardır **Oğuz Tansel**'le ilgili: *"Benzerlikleriyle değil, benzemezlikleriyle öne çıkmıştır. Halk bilgisiyle çağdaşlığı özümseyerek kendi bilgelliğini yaratmıştır. Özellikle şiirlerinde çok belirgindir bu. Yüreği o çimen yeşili halkçılıkla beslenirken, halkın gerçeklerini dile getirerek başlamıştır şiire"*.

İlk kitabı **1953** yılında çıkardığı **"Savrulmayı Bekleyen Harman"**'dir. Kitapları arasında okurlarca en çok ilgi gören, **Metin Eloğlu** ile birlikte hazırladıkları, desenleri **Abidin Dino** tarafından çizilen **"Bektaşî Dedikleri"** kitabıdır. Raflardaki yerini ilk kez **1970** yılında alan kitap, en son **2008** yılında olmak üzere 5 ayrı yayınevi tarafından basılmış, oldukça yüksek baskı sayısına karşın, her seferinde de çok kısa zamanda tükenmiştir.

Adnan Binyazar'a göre *"Gerçek bir Bektaşî gibi yaşayan Metin Eloğlu ile birlikte Bektaşî anlatılarına yönelmesi, Oğuz Tansel'in bilgelik boyutunu kavramamıza ortam hazırlar. Halk arasında yaygın olarak anlatılan Bektaşî nükteleri, Anadolu halkının bağnazlığa, mantıksızlığa, saçma sapan işlere başkaldırıdır. Nükteler, genellikle inanca dayalı çelişkileri vurgular. Çelişkileri mantıkla, bilgelikle gösterir. Bektaşîliğin kökeni Arap kültüründen değil, Anadolu kültüründen beslenir. Onun için, Oğuz Tansel'in ancak bu halk, duygu, bilgelik bileşkesi boylamında ele alınması gerektiğini bir kez daha vurgulamak yerinde olacaktır. Tansel, törelerle beslenen bu bilgi postuna bir Bektaşî dedesi erdemiyile oturmuştur"*.

Ahmet Say'ın anlatımıyla, *"Oğuz Tansel, çok yönlü bir insandı. Aydın olma farkındalığı onun başta gelen özelliğiydi"*.

Hep mücadeleyi savunur **Oğuz Tansel**. Hep umuda çağrı vardır yapıtlarında. Bir özgürlük tutkunudur. Her zaman toplumsal olayların, toplumun, toplumların acılarına çok duyarlı olmuş, her zaman insan aklına, barışa ve bilime inanmıştır.

Sonsuzluğa uğurlayışımızın 30. yılında anısına saygıyla...

Tübingen, Almanya'nın Baden-Württemberg eyaletinde 90.000 kişinin yaşadığı küçük mü küçük, ama şirin mi şirin bir şehir. Türkiye standartlarında düşündüğümüzde belki “**kasaba**” demek daha doğru bile olabilir.

Tübingen'in bırakın küresel politikaları etkilemesini, Alman iç/dış politikasını kendi başına etkilemesi bile mümkün değil elbette. Ya da daha mütevazî olsak bile **Baden-Württemberg** eyalet politikalarını bile ne kadar etkilediği gayet tartışmalı... Kendi halinde dünya tatlısı bir şehir.

Ancak ne var ki sınırları içinde yaşayan herkesi mutlu edecek olağanüstü nitelikleri var **Tübingen**'in. O yüzden benim gözümde kesinlikle hem yerel hem ulusal hem de kesinlikle küresel güç...

İşim gereği farklı ülkelere seyahat etme imkanım oldu. Farklı şehirler, farklı kasabalar, hatta köyler gördüm. Hepsini ayrı ayrı sevdim, hepsine farklı açılardan hayran kaldım.

Ama nasıl diyeyim, **Tübingen** kalbimde bambaşka bir yere sahip.

Neden mi? İzninizle sizi **Tübingen**'a doğru bir yolculuğa çıkarayım ve dilim döndüğünce o muhteşem kendi küçük, kalbi büyük kenti anlatayım, gözünüzde canlandırmaya çalışayım...

Tübingen, Almanya'nın güneybatısında ve **Stuttgart**'ın yaklaşık 30 km. güneyinde bulunuyor.

Oğlumla birlikte pandemiye rağmen gitmeyi göze alarak, **Tübingen**'da, **2021 yazında** olağanüstü bir üç ay geçirdik. İkimiz için de hem akademik olarak verimli geçti hem de olağanüstü huzur bulduk.

Tübingen, bir şehirde ne arıyorsanız herşeye sahip.

İnsan bir şehirden ne bekler? Öncelikle şehrin hem merkezinin hem de tüm mahallerinin yeşil olmasını bekler, uçsuz bucaksız ormanlarla kaplı olmasını bekler, tarlalar olsun ister...

Biz ne kadar şanslıydık ki, **Tübingen**'in en güzel mahallelerinden birinde, **Waldhausen** köyünün yakınlarında kaldık.

Tübingen şehir merkezine otobüsle 15 dakika uzaklıktaydık. Yürüyerek 45 dakika civarında.

Etrafımız o kadar yemyeşildi, o kadar doğayla, o kadar tarla bahçeyle kaplıydı ki, **Erenciğim** şunu sormaktan kendini alıkoyamadı: “*Anne, ben hayatımda hiç bu kadar çok orman görmedim*”. Benim yanıtlım: “*Ben de görmedim anneciğim*”. Her bir yanımız olağanüstü doğayla örtülüydü. Cennet gibi bir diyardaydık adeta.

Evimizin hemen karşısında tarlalar vardı. Buğday tarlaları, mısır tarlaları ve bakla tarlaları. Onların kenarlarında vişne ve erik ağaçları... Yaz ayları boyunca ekinlerin büyümesine ve sonra hasat zamanına eşlik ettik.

Waldhausen yakınındaki tarlalar

Üstelik tarlaların aralarında yürüyüş yolları vardı. Ne zaman canımız istese hemen yürüyüşe çıkıyorduk.

Tarlaları geçince de uçsuz bucaksız ormanlar başlıyordu. Öyle ki **Tübingen**'dan komşu kasabalara ormanın içinden dilerseniz yürüyerek, dilerseniz bisikletle gidebiliyordunuz. O yürüyüşlerimizden birinde ormanın içinde ufak bir şelale gördük. Nasıl olağanüstüydü doğanın harikalarıyla karşılaşmak. Saatlerce ormanın içinde yürüdüğümüz zamanlar oldu. Pardon “**ormanın**” ifadesi yanlış oldu, “**ormanların**” demem lazım. Zira her taraf ormandı.

Uçsuz bucaksız ormanlar... Sadece yeşil...

Ormanlar ve tarlalar

Sadece orman mı? Dahası da var. İlk günlerden birinde mutfakta yemek yaparken bir ses duydum, bir bakayım dedim, Allah'ım sokaktan bir at geçiyor sahibiyle birlikte... Nasıl mutlu oldum...

Waldhausen yüzlerce yıllık bir köy. Hala köy olarak kalabilmiş. Üstelik köydeki bazı çiftlikler Avrupa Birliği'nden destek alıyor. **Waldhausen** da hem inek çiftlikleri hem buzağların kendi yuvaları ve at haraları vardı. Capcanlı bir köy hayatı... Biz neredeyse her gün o canım inekleri, dünya tatlısı buzağları ve atları ziyaret ettik. **Tübingen**'dan da pek çok aile çocuklarını köy hayatını gözlemlemeleri için buraya getiriyordu. Çocuklar elleriyle buzağlara ot veriyordu.

Üstelik bazı çiftçiler haftanın belli zamanları kendi ürettikleri doğal gıdaları ufak dükkanlarında satıyorlardı. Ve elbette organik süt de vardı. Hem de teknoloji eşliğinde. Süt otomatları vardı. 1 Euro atıp, bir litre süt alıyorduk. O sütlerden yoğurt mayaladığım bile oldu...

Bir insan bir kentten başka ne bekler? *Su bekler...* O şehirde ya deniz, ya nehir, ya göl, bir su birikintisi, suyla ilgili bir şey olsun ister.

Tübingen şehir merkezindeki **Neckar nehri** dillere destan. Olağanüstü bir nehir. Üstelik nehrin yanıbaşındaki **Neckar adası** adı verilen alanda ağaçlarla kaplı bir kilometrelik bir yürüyüş yolu var. Adanın her iki tarafından da nehir akıyor. O upuzun yürüyüş yolunda dilediğiniz gibi yürüyün, koşun, banklarda oturup kuğularla ve ördeklerle yoldaşlık yapın.

Ve en muhteşem bulduğum neydi, biliyor musunuz? O yürüyüş yolu yemyeşil şekilde korunmuş yüzlerce yıl boyunca. Bir tane cafe vs. hiçbirşey yok. Ranta açılmamış, o doğal haliyle kalabilmiş. Ne mutlu **Neckar**'a... Ne mutlu **Tübingen**'da yaşayan insanlara. Doğayı korumayı başara bilmişler. *En büyük zenginliğin doğa olduğunu unutmamışlar.*

Canım atlar

Neckar nehri ve kuğuları

Üstelik **Neckar**, şehirle bütünleşmiş, hayatın bir parçası olmuş. İnsanlar, oraya özgü sandallarla geziyor, kayıkla keyfini çıkarıyor muhteşem **Neckar**'ın. 15 yaş civarındaki gençler bile tek başlarına kayıkla geziyor. Hava güzel olunca nasıl muhteşem manzarası var insanlarla ve kayıklarla, sandallarla dolu **Neckar**'ın.

Bir de yaşadığımız yerin yakınında bir ilkokul vardı. Okulun bahçesinde, 6 spor sahası vardı. 6 spor sahası... İnanamadık ilk başta **Eren**'le. Bahçede 6 spor sahası... **Eren** de o sahalardan doyaya faydalandı.

Başka ne bekler insan bir kentten? Bir bilim yuvası olsun ister. Dünya çapında bilim üretilsin ister. Bilim insanları olsun, dünyanın dört bir yanından akademisyen ve öğrenci olsun ister. O da var, efendim.

Eberhard Karls Tübingen Üniversitesi, hem araştırmada hem de eğitimde mükemmelliği hedefleyen, ki Almanya'nın üniversiteler liginde en tepedeki üniversitelerden birisi (**Exzellenzuniversität**).

546 yaşında bir çınar **Tübingen Üniversitesi**. **1477**'de kurulmuş. Alman felsefeci **Friedrich Schelling**, şair ve yazar **Friedrich Hölderlin**, büyük felsefeci **Georg Friedrich Wilhelm Hegel** hepsi **Tübingen Üniversitesi**'nde eğitim görmüş. Alzheimer hastalığını bulan **Dr. Alois Alzheimer**'ın da eğitim aldığı üniversitelerden birisi **Tübingen** olmuş. Bugüne kadar **Tübingen Üniversitesi**'nden 11 bilim insanı, nobel ödülü almış. **Times Higher Education** istatistiklerine göre **dünyanın en iyi 86. Üniversitesi**... Ufacık şehirde evrensel standartlarda bir üniversite kurulabilmiş ve yaşatılabilmiş. Elbette liyakat sayesinde...

Üniversitenin yaklaşık **28.000 öğrencisi** var. Bunlardan 4000'i (%14) uluslararası öğrenci. Başka bir deyişle kentin üçte biri öğrenci. Gençlerle dolu bir kent.

Ve üniversitenin, dünya çapında bilim üreten akademisyenlerinin olduğu çok güçlü bir **Siyaset Bilimi Bölümü** var. **Melanchthonstrasse**, 36 numaradaki o muhteşem bölümün ve bölüm kütüphanesinin akademik hayatımda hep ayrı bir yeri olacak.

Ve o üniversitenin olağanüstü bir kütüphanesi var. Hem basılı kaynaklar hem de elektronik kaynaklar da yok yok...

Biraz sıkıldım, azıcık dolaşayım Avrupa'yı dersiniz, atlayın trene, **Paris**, **Strasbourg**, **Zürich** sadece birkaç saat uzağınızda. Üstelik yine tarlaların arasından yapacağınız keyifli bir yolculuk eşliğinde...

Ben uzun yıllar boyunca büyük kentlerde yaşadım. Hatta öyle ki doktora için Almanya'ya gitmeye karar verdiğimde sadece **Berlin**'e odaklandım.

Ama **Tübingen**, kent tahayyülümü çok değiştirdi. Şehrin merkezinde her yere yürüyerek gidebileceğiniz, trafik ve kalabalık çilesi çekmeyeceğiniz, sizi doğayla bütünleştiren küçük kentler ve kasabaların aslında çok daha yaşanabilir yerler olduğunu gösterdi...

Oğlum ve ben, Tübingen'i çok sevdik...

Nehrin kenarındaki Neckar adası

Neckar nehri kıyısı ve Hölderlin kulesi.

CUMHURBAŞKANLIĞI KARARNAMESİYLE ÖZELLEŞTİRME KAPSAMINA ALINAN “29353 ADA 2 VE 3 PARSELLER” (DIŞ İŞLERİ ARSASI) İLE İLGİLİ GELİŞMELER

Merhaba,

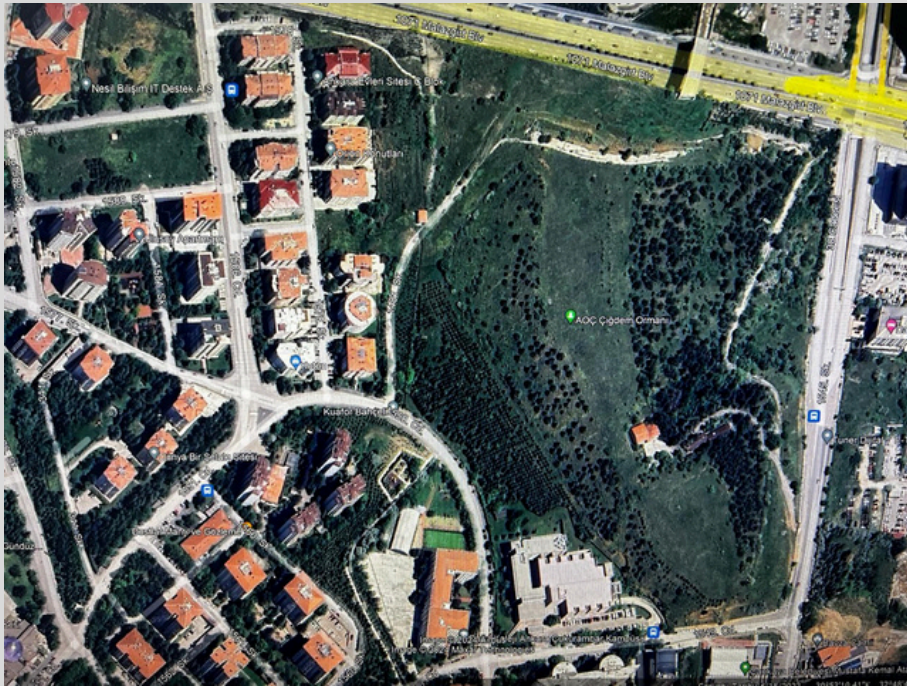
Mahallemizin hemen girişinde, **Dışişleri Bakanlığı Arşiv Binası**’nın olduğu arsa, **Cumhurbaşkanlığı Kararnamesiyle** özelleştirme kapsamına alınmıştı. (29353 ada 2 ve 3 parseller)

Şimdi de **Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı** tarafından hazırlanan imar planı askıya çıkarıldı. Bu planda arsa üzerinde **1,75 emsal** olacak şekilde **12 katlı** iki konut parseli görülüyor. Bu gerçekleşirse mahallemizin en önemli girişinde zaten yoğun saatlerde felç olan trafik, hepten duracak, mahalleden çıkamaz duruma geleceğiz. Ayrıca yeni yapılaşma, altyapı ve çevre sorunlarını da beraberinde getirecek ve bölgedeki ormanlık alan yok olacak.

Planı bakanlık yaptığı için belediyelerin olaya bir dahli yok. Sadece planı askıya çıkarıyorlar. Askıda planlara itiraz ettik. Belediyeler, odalar ve kamuoyunu harekete geçirmeye çalışıyoruz. **Alanda basın açıklaması** gerçekleştirerek farkındalık yarattık. İmza kampanyaları başlattık ve konuyu takip ediyoruz.

Basın açıklaması metnini sizlerle paylaşıyoruz.

Konuyla ilgili tüm komşularımızdan destek bekliyoruz. Sizleri bilgilendirmeye devam edeceğiz.

Ankara'nın yeşil kalmış son alanlarından birisi olan Çiğdem Mahallesi'ndeki Dışişleri Bakanlığı arazisi, rant uğruna imara açılmaya çalışılıyor. Yaklaşık 120 bin metrekare olan alan, önce Cumhurbaşkanlığı Kararnamesiyle özelleştirme kapsamına alındı, şimdi de alana Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı tarafından imar planı yapılarak plan askıya çıkarıldı.

Çok büyük bir bölümü 30-40 yıllık sedir, badem ve karaçam ağaçlarıyla kaplı olan alanda, diğer ağaç-bitki ve canlı popülasyonu ile tam bir habitat oluşmuş durumda ve bu plan uygulanırsa, bunların hepsi yok olacak.

İklim krizini tüm dehşetiyle yaşadığımız günümüzde, düzensiz ve aşırı iklim olayları yaşanırken ufak bir yağmur sele dönüşürken, kuraklık varken, bir tek ağacın bile rant uğruna kesilerek betonlaşmasına göz yumamayız.

Ayrıca kamuya ait olan bu hazine arazisinin konut ve ticari alana dönüştürülmesi haksız menfaat doğurmakta ve tüm şehircilik ilkelerine aykırı bir durum teşkil etmektedir. Bu değişiklik ile bir kamu yararı da görülmemektedir.

Ankara'nın en işlek ana arterleri üzerinde bulunan arazide ilave yapılaşma ile kent içi ulaşım olumsuz etkilenecek, egzoz ve gürültü kirliliği artacak yeni yapılaşmanın getireceği nüfus artışı kontrol edilemez duruma gelecektir.

Çiğdem Mahallesi'nin tüm bileşenleri ve mahalle sakinleri olarak bu planın iptaline ve özelleştirme yoluyla satışına karşı her türlü yasal haklarımızı kullanacağız. Bu çerçevede imza kampanyası başlattık ve askı süresinde itiraz dilekçelerimizi vereceğiz.

Kamuoyu oluşturmak ve sorunu tüm Ankaralıları ulaştırmak için bugün buradayız. Hepinize katılımınız için teşekkür ediyoruz.

Önümüzdeki birkaç günde topladığımız imzalar ve hazırladığımız itiraz dilekçeleri ile gerekli başvuruları yapacağız. İtirazlardan sonuç alınamaz ise dava süreçlerinin takipçisi olacağız ve hep birlikte burada betonlaşmaya izin vermeyeceğiz.

Belediyeler, odalar, sivil toplum kuruluşları ile birlikte hareket ederek, gücümüzü göstermeliyiz.

Her fırsatta torunları olmakla övündüğümüz Osmanlı'nın en önemli sultanlarından Fatih Sultan Mehmet Han, "Ormanlarımdan bir dal kesenin başını keserim" sözü ile ağaca, doğaya, çevreye verdiği önemi gösterirken; şimdi devlet tarafından binlerce ağacın kesilerek beton yapılmak istendiğini duysa ne yapardı acaba!

Ebedi liderimiz Atatürk'ün ağaç ve ormana verdiği önemi hepimiz biliyoruz. Bırakın var olan ağaçları kesmeyi, Anadolu bozkırında yoktan Atatürk Orman Çiftliği gibi dev bir yeşil alan yaratması ve ayrıca Yalova'da çınar ağacının bir dalını kesmek yerine binanın yerinin değiştirilmesini emredip, bizzat çalışmalara nezaret etmesi de unutulmamalıdır.

Böylesine duyarlı nesillerin torunları olan bizlere düşen görevde yeşili ve ağacı savunmaktır. Geleceğimiz olan çocuklarımız için buna mecburuz. O halde hep birlikte haykıralım.

YEŞİLİME, DOĞAMA, AĞACIMA, MAHALLEME DOKUNMA!

ÇİĞDEM YEŞİLİME DOKUNMA DAYANIŞMASI

Feride ile **Kamran** evlenmişler ve gerçekten heyecanlı, mutlu harika bir birlikteliği sürdürmektedirler. Evlenmelerinin üzerinden bir buçuk sene geçmiş **Feride** öğretmenlikle Kamran ise ticaretle uğraşmaktadır. **Feride** öğretmenlikte çocuklara ve ailelere tam anlamıyla her türlü desteği göstermektedir. Bütün aileler onu çok sevmektedir. Bu arada 2 aylık gebe olan **Feride** düşük yapar.

Kamran - çok geçmiş olsun hayatım hiç üzülme bu her kadının başına geliyor bak görürsün bir sene sonra bebeğimizi kucağımıza alacağız.

Feride - aşkım birkaç güne kalmaz iyileşirim Biliyorsun 30 yaşın üzerindeyim bu yaşta bebek sahibi olmak çok da tercih edilen bir şey değil ben çok üzülmedim.

Kamran - tabii hayatım ben de çok üzülmedim ben seni çok seviyorum önemli olan biziz elbette bir gün bebeğimiz olacak ve sana benzeyecek o günü sabırsızlıkla bekliyorum ama beklemek de güzel, seninle her şey güzel.

Feride - hayatım çok anlayışlısın seni çok seviyorum şimdi biraz yazılı kağıtlarını okumam lazım.

Bu olayın üzerinden bir buçuk sene geçer.

Feride - Kamran sana bir şey söylemek istiyorum.

Kamran - söyle aşkım.

Feride - ben çocuk evlat edinmek istiyorum.

Kamran - tatlım ikimiz de sağlıklıyız bizim bir çocuğumuz olacak zaten, biraz zaman gerekiyor.

Feride - beni anlamıyorsun.

Kamran - seni her zaman anladım yine anlayabilirim.

Feride – Munise.

Kamran - biliyorum hayatım o çok özel bir kızdı onu kaybetmiş olmanı benim de aklım almıyor gerçekten ben de çok üzülüyorum.

Feride - hala anlamamışsın.

Kamran - anlat o zaman.

Feride - ben korkuyorum Kamran.

Kamran - ben yanıdayım korkmana gerek yok.

Feride - bizden değil olacak bebeğimizden korkuyorum.

Kamran - aşkım bebeğimiz sana benzeyecek insan kendinden korkar mı?

Feride - of Kamran ya anlamıyorsun ya da anlamak istemiyorsun.

Kamran - istersen ben hiç konuşmayayım sen anlat.

Feride - korkarım sen anladığında büyük bir şaşkınlığa kapılacaksın.

Kamran - ne demek istiyorsun endişelenmeye başladım.

Feride - bak Kamran ben eğer bebek sahibi olursam sürekli karşılaştıracığım. Bebeğimi seviyorum ama Munise'yi sevdiğim kadar seviyor muyum?

Kamran - elbette seversin hem belki daha çok seversin.

Feride - hayır Kamran daha fazla sevmem hiçbir bebeği Munise'den daha fazla sevemem.

Kamran - gerçekten seni anlamakta zorlanıyorum Feride.

Feride - beni anlamanın zor hatta imkansız olduğunu tahmin edebiliyorum.

Kamran - bak Feride biz bir aileyiz her ailenin bir çocuğu olur hatta 2 olur 3 olur 4 olur bu doğal bir şey Munise'yi çok seviyordun ve kaybettin bu senin için çok büyük bir acı ama bunu geçmişte bırakmalı ailemizi büyütmeliyiz.

Feride – Kamran unut bunu çok ciddi söylüyorum, bunu unut.

Kamran - Feride gerçekten ne yapmaya çalıştığını anlayamıyorum seni çok seviyorum birlikte çok mutluyuz bir araya gelmemiz hiç kolay olmadı bu güzel şeylerin hoş bir bebekle taçlanması ikimiz için de muhteşem bir şey olacak.

Feride - ailemizi büyütelim bunu ben de istiyorum ama ben doğurmak istemiyorum. Evlat edinmek istiyorum.

Kamran - Munise çok güzel çok akıllı bir kızdı evlat edineceğimiz bebek belki de öyle olmayacak hiçbiri bir Munise olmayacak.

Feride - benim çocuklarımla hepsi de bir Munise olacak.

Kamran - Böyle bir şeye ben nasıl tepki veririm inan kestiremiyorum. Bu birkaç senelik bir olay değil ömrümüzün sonuna kadar bu çocuklarla birlikte olacağız.

Feride - biliyorum Kamran ama ben şuna da çok eminim. Çevremizde bunca kimsesiz çocuk varken ben bebeğimi yeterince sevemem, utanırım.

Kamran - of Feride yine benimle oyun oynuyorsun çok saçma sapan bir oyun oynuyorsun.

Feride - hayır Kamran ben çok büyüdüm öyle ki oyunlar bana yıldızlar kadar uzak.

Kamran - evliliğimize değer veriyorsan bu düşüncelerden uzaklaşmalısın. Bebeğimiz olsun, çok istiyorsan bir tane de evlat ediniz.

Bu konuşmaların üzerinden birkaç gün geçer **Feride** ile **Kamran**'ın arası ilk kez gergindir ve bu gerginlik uzun süreceğe benzer.

Kadın Doğumcu **Doktor Taner**'in Muayenehanesindeyiz

Doktor Taner - Sizi ne zaman görsem Hayrullah hocamla yaşadığım bir anı aklıma geliyor. Nasılsınız Feride hanım?

Feride - iyi sayılırım Taner bey.

Doktor Taner - siz pek sık gelmezsiniz bir sorunuz yoktur umarım.

Feride - korkarım var Doktor Taner bey.

Doktor Taner - yoksa aynı sorun mu?

Feride – maalesef.

Doktor Taner - spiral takmıştık düşük olasılık mı gerçekleşti?

Feride - korkarım öyle.

Doktor Taner - bakın Feride hanım benim hastalarımın %80 i çocuk sahibi olmak için ne yapacağını şaşıyor siz gebe kalınca gelip bana aldırıyorsunuz, buna inanmak hiç kolay değil. Hayrullah hocamın anısı olmasa inanın sizi muayenehaneden attırırdım.

Feride - spiral işe yarar sanmıştım ama bu kadar yarıyor demek ki.

Doktor Taner - bu çocuk oyuncağı değil, bunu da alırsak bir daha hiç gebe kalamayacaksınız Üstelik bunu eşinizden de saklıyorsunuz ve beni suç ortağı yapıyorsunuz inanın elim varmıyor.

Feride - bu son olacak bir daha size gelmeyeceğim ama lütfen bunu Hayrullah ağabeyimin hatırı için bir kere daha yapın.

Kamran bu olayı yeni bir düşük vakası olarak öğrendi.

Bir süre sonra kimsesizler yurdundan bir ikiz kardeş evlat edindiler Biri kız biri oğlan altışar aylık iki şanslı bebek.

Çiğdemim Derneği'nin birçok gezisine ailece katıldık. Aklıma gelen ilk anı ile başlayayım. **Doğu Anadolu gezisi Erzincan'a** yakın bir yerde araba arızalandı. Sanayi çarşısından usta getirip sorun çözüldü. **Girvelek Şelalesindeki** muhteşem kahvaltı sonrası **Erzurum** gezildi. Akşam **Palandöken Polat Otelde** kaldık. 2010 yılıydı. **Güney Afrika'daki Dünya Kupası**'nın finalini orada seyretmiştim. Tabii bana ilginç gelen bunların hiçbirisi değil **1 Temmuz** akşamı otelin kaloriferinin yanmasıydı. Hava gece soğumuştur. **Kars'ta** otelin yanındaki bir kafede **Âşıkların** atışmalarını izledik.

Arkadaşların biri benim adımla vermiş. Başladılar *“Ankara'dan hoşgeldiniz Turhan Bey”* demeye, şaşırdım. Bahşiş vermek gerektiğini geçte olsa anladım. **Doğu Beyazıt- Van** yolundaki **Tendürek** dağında mola verdik. Fotoğraf çekildik. **Namık Aksoy** otele gidince bir haber verdi İnternette görmüş. Bizden sonra PKK 6 TIR yakmış.

İkinci Anım; **Eğir, Sivas gezisi Mustafa Koçak** ile beraber kalıyoruz. Hanım bu gezide yoktu. Gene yazın göbeği, gece üşüdük. Ertesi gece **Mustafa Bey** soba yaktırmış ve Yorgan üzerine bir de battaniye istemişti. Sivas'ta kaldığımız otelde yüzme havuzuna gittik. **Mustafa beyle** beraber, çok kalmışız ki, görevli uyardı. Sizden sonra bayanlar yüzecekler dedi. Bizde Havuzu istemeye istemeye terk ettik.

Üçüncü Anım; **İznik gezisinde** akşam otelin restoranında yemek yendi Müzik başladı. **Ankara'dan** geldiğimiz için **“Misket”** çalmaya başladılar. **Ertan ağabey** bizden farklı kuralına göre oynuyor. Masamızda **Mustafa Bulu ve eşi** de var. Onlar **Ertan Ağabeye** uydular gayet güzel oynamaya başladılar. Daha sonra **Mustafa Bulu Bey Ertan Ağabeye** söylesek te bize seymen oyunları öğretse. **Fatih Bey** de kabul etti. Ben **Ankara Kulübü**'nden CD aldım. Bir gün belirledik ve kurs başladı. Bu arada *“bayanlar seymen oynamaz”* denildi ama biz dinlemedik ve **Ertan Ağabey** bize öğretmeye çalıştı. Kendisine teşekkür ederiz. Bu arada bayanlardan **Gül Bulu, Neriman Acar ve Buket hanım** oyunlara katıldı. **Tuncay Bey** müzik işini ayarladı. Tabi biz acemiyiz ama **Turhan Temur ve Hasan Hüseyin Arslan** çok iyi oynadıkları için bize örnek oldular. Birkaç yıl sonra **Turhan Temur** seymen kursu verdi.

Son Anı; Müze gezilerinden. Dernek yönetim toplantısında **Ankara Kulübü**'nden bahsetmiş ve **Çarşamba Öğlen “Ferfene”** yemeği yenildiğini söylemişim. Arkadaşlar böyle bir müze gezisi planması yapmamı istediler. Ben Sabah 10 gibi dernek önünden hareketle **Harita Müzesi, Ferfene yemeği ve Çankaya Atatürk Müzesi** gezisi planladım. **Harita Müzesi**'nde gezerken görevli arkadaş bizim **Cengiz Karaköse** ile benim MTA'lı olduğumuzu öğrenince Jeolojik harita üzerinden **Cengiz Bey** soru sordu. Öğrenmek istediği bir şey olduğu belliydi. Cengiz Bey herkese hitaben konuyu anlattı. Sonra **Abidin Paşa Köşkü**'ne geçtik. Ferfene yemeği öncesi **Ankara Kulübü başkanı Metin Özasan** bir konuşma yaptı. Bizden de **Neriman Hanım** derneğimizin faaliyetlerini anlattı. Sonra oraya gelen saz ekibi türküler söyledi. Saz ustası rahmetli **Rıfat Balaban** da vardı. **Birsan Hanım ve Gönül Hanım, Rıfat Balaban** ile bol bol konuştular. Seymen oyunları sonrası biz de **Çankaya Köşkü**'ne hareket ettik.

Son bir anı aklıma geldi **Ferit Bey** MKE 'den emekli müze gezisine bizimle gelmesini rica ettim geldi. Oradaki genel müdür fotoğraflarına baktı ve eski günlerini yâd etti. Rahmetli **Mimar Orhan Cezmi Tuncer** Hocamız da vardı. **Ferit beyin** anlattıklarını **Cezmi hocamın** iyi dinlediğini hatırlıyorum.

Güzel ve güneşli günleri bir an önce görmek dilekleriyle...

Son günlerde hayatımıza hızla giren ve artık evlerimizde bolca kullanılan klimalarla ilgili bu yazımı, sizlerin klimanızı doğru kullanmanıza yardımcı olabilmek için yazıyorum...

Eğer klimalara gerekli bakım yapılmazsa, doktorların **Humudifier Fever**, halkın ise **Klima Ateşi** ya da **Zatürre** adını verdiği bir hastalığa yakalanmak işten bile değil...

Bu tehlikeli hastalık, bakımı çok iyi yapılmayan klimaların suyu yoğunlaştıran bölgesinde üreyen, çeşitli bakteri ve mantarların, soluduğumuz havaya karışması sonrasında ortaya çıkıyor! Bu bakteri ve mantarlar, tabii çeşitli alerjik hastalıklara sebep olduğu gibi, ortalığa rahatsız edici koku da yayıyor...

Uzun süre kullanılmayan klimalar çalıştırıldığında, büyük risk oluşturuyor! Aynı tehlike, araba klimaları için de geçerli tabii.! Bu nedenle **klimalar yeniden kullanıldığında, önce yaşanan ortam iyice havalandırılmalıdır...** Söz konusu bu hastalık, bakteriyle kirlenmiş klimaların etkisi altında kaldıktan bir süre sonra, ateşli bir hastalık gibi başlıyor. **Klima ateşi**, hastalarda gripi hatırlatan ateş, titreme, kas ve eklem ağrıları ile yorgunluk ve halsizlik gibi birçok şikâyetle ortaya çıkıyor..!

Klimaların filtresinde, uygun nem ve ısıyı bulup orada kümelenerek yaşayan, sonra da oda içindeki havada dağılan **Legionella Pneumophila** bakterisi, akciğer dokusunun iltihaplanmasına sebep olarak, tıpta **zatürre** adı verilen hastalığa neden olabilmektedir.! Havalandırma sisteminden bulaşan ve bir tür akciğer enfeksiyonu olan bu hastalık, **lejyoner hastalığı** olarak da bilinmektedir.! Özellikle bebekler, vücut direnci zayıf ve yaşlı kişiler ile bol sigara içenler gibi, solunum yolu riski yüksek olan kişilerde, daha da etkili oluyor...

Bilindiği gibi vücudumuz, bulunduğu ortamın ısı değişimlerine belli sınırlar içinde uyum sağlar. Bu uyum, soğuk ve sıcak ortamlara göre de değişir. Ortamın ısisına göre hangi organımızın ne kadar çalışacağına ise, beynimizde bulunan **Hipotalamus** karar verir ve yaklaşık **36,5 dereceye** ayarlanmış küçük bir ısı düzenleyici (termostat) gibi çalışır. Vücut sıcaklığımız da yarım derece artış ya da düşüş meydana geldiğinde, vücut sıcaklığımız hipotalamus sayesinde yine 36,5 dereceye getirilir...

Eğer bu fark yarım dereceden fazla olursa, vücudumuz birçok hüneriyle, vücut ısınıza dengede tutmaya çalışır. Söz gelimi soğuk bir yerde isek ve vücut ısıımız düşmeye başlıyorsa, önce kan damarlarımız sonra da derimizdeki ter gözenekleri daralarak, derimizde ki ısı kayıplarını azaltır. Eğer bu da yeterli olmazsa titreme devreye girer, kas kasılmaları başlar ve bunların sonunda da ortaya çıkan ısı yardımıyla, vücut sıcaklığımız artırılmaya çalışılır.

Fakat sıcak bir yerde isek, ilk önce kan damarlarımız genişleyerek derimizde sıcaklık artırılır. Eğer bu durumda, doğal rüzgâr ya da vantilatör yardımıyla derimize çarpan bir hava varsa, o zaman vücudumuzda ki fazla ısı, yansımayla vücudumuzdan uzaklaşır. Bunun yeterli olmaması halinde, en iyi ısı kaybını sağlayan terleme olayı devreye girer. Derimizin yüzeyi altında dağılmış iki üç milyon ter bezi, ince kanallar sayesinde deri üzerine gözle görülmeyen miktarda sıvı yani ter salgılar. Deri üzerine çıkan bu terin, her bir gramı buharlaşırken **540 kalori** ısıya ihtiyaç duyulur. İşte bu büyük ısının önemli bir kısmı, derimiz tarafından karşılanır ve böylelikle vücut ısıımız düşer...

Buharlaşma hızı, hava akımıyla doğrudan ilişkilidir. Bu yüzden **klima yerine vantilatör kullanılan yerlerde hava akışı daha hızlı olduğundan, vücut üzerindeki fazla ısıyı almak için üretilen terin, buharlaşma hızı da o kadar çabuk olur.** Böylece vücudumuz, kendi doğal imkânlarıyla hızla serinlemiş olur. Çünkü sıvılar buharlaşırken, bulunduğu yüzeyi soğutur... Doğası gereğı, fazla nemi bulunmayan yerlerde, hissedilen sıcaklık düşük olacağından, **vantilatörle serinlemenin tercih edilmesi** en doğru çözümdür. Ayrıca klimaların harcadığı enerji miktarı, dışarıda ki hava sıcaklığına bağılı olarak değışirken, vantilatörde bu durum söz konusu değıldir.

Merak edenlere bilgi vermek gerekirse, **vantilatör 30 metrekarelik bir odayı, yaklaşık 60 watt/saat güç harcayarak ferahlatırken, klimayla aynı odayı soğutmak, yaklaşık 2.500 waat/saat enerji harcanması gerekmektedir...** Söz konusu elektriğı sağlamak için ne kadar çok kömür ve petrol kullanacağınızı hesaplayın, bu nedenle de küresel ısınmaya nasıl çanak tutacağınızı artık siz düşünün...

Bu yüzden özellikle fazla nemi olmayan bölgelerde, hissedilen sıcaklık düşük olacağından, mutlaka **çevre dostu vantilatörlerle serinleme yolu** tercih edilmelidir. Fakat yazın çok uzun ve çok sıcak geçtiğı nemli bölgelerde ise, klima bir ihtiyaç olmaktadır. Bu durumda da, klimaların sağlığınıza vereceğı zararları ortadan kaldırmak için, onlara **sürekli bakım yapmak ve de klimayı vantilatörle birlikte kullanmak**, insan sağlığı için çok daha yararlı olacaktır...

Diğer taraftan Pandemi dönemlerinde klima kullanmanın, değışik türde birçok virüsü saklama ve yaşatma olanağını kolayca sağlayacağı için, klima kullanmanın ne denli tehlikeli olabileceğinin de, iyi bilinmesi gerekmektedir...

Sağılıkla kalın...

KASTAMONU - İNEBOLU - ABANA - ÇATALZEYİN GEZİSİ

(İSTİKLAL YOLU - ŞERİFE BACI ANITI - NASRULLAH CAMİİ - TÜRK OCAĞI BİNASI - YEŞİLYUVA
TABİAT PARKI - GİNOLU KALESİ/KOYU - GİNOLU PLAĞI)

18-19 AĞUSTOS 2024
PAZAR-PAZARTESİ
TAM PANSİYON
Hareket 07:00

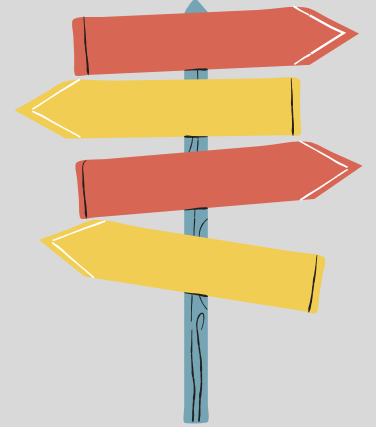

Özel araçla ulaşım, kahvaltı (2- ilk Gün araçta sandviç
- 2. Gün otelde), öğle yemeği (2 - restaurantlarda
yöresel), akşam yemeği (1- otelde), Abana Tatilya
Resort otelde konaklama (1), Ginolu Plajında şezlong,
şemsiye, duş ve giyinme kabinleri gibi plaj üniteleri
kullanımı, TÜRSAB seyahat sigortası, Anka Tur acenta
refakati, Mili Park giriş ücretleri, tüm çevre gezileri ve
rehberlik hizmetleri dahil, müze ve ören yeri giriş
ücretleri ve kişisel harcamalar gezi ücretine dahil
edilmemiştir.

GEZİ ÜCRETİ: 5.550 TL.
Üyelere 5.500 TL

www.cigdemim.org.tr
0312 2852047

UÇAKLI-BUTİK VAN - TATVAN - DOĞUBEYAZIT

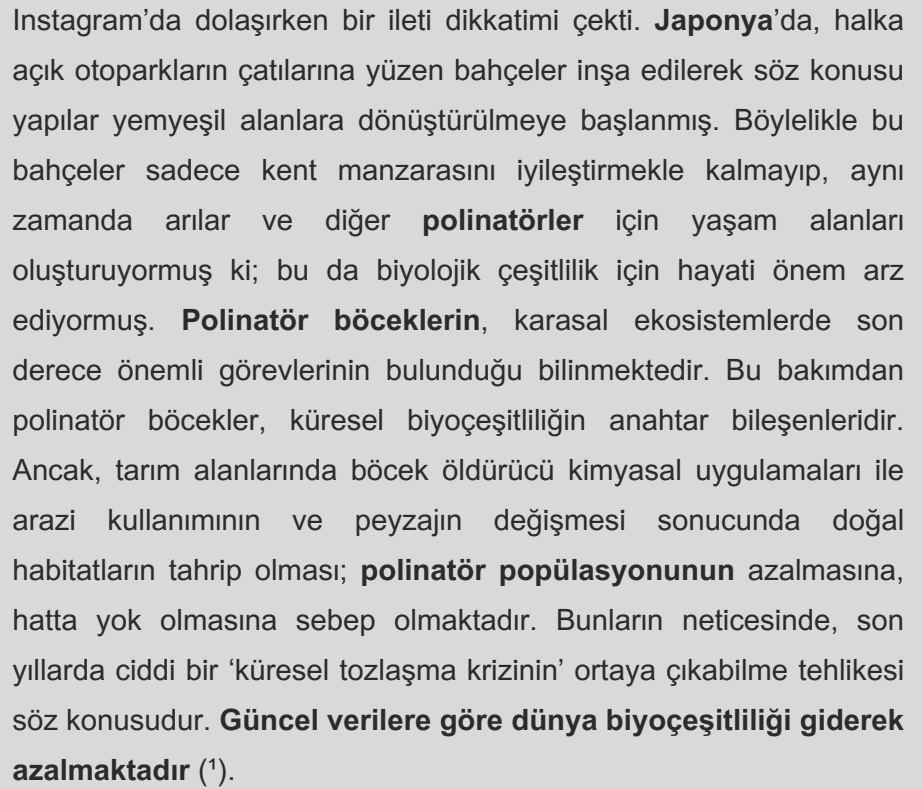
TATVAN - NEMRUT KRATER GÖLLERİ - AHLAT - DOĞUBEYAZIT
İŞHAK PAŞA SARAYI - MURADIYE ŞELELESİ - VAN KALESİ
VAN MÜZESİ - AKDAMAR ADASI - AKDAMAR KLİSESİ - ÇAVUŞTEPE

18 - 20 EKİM 2024
2 GECE, 3 GÜN
YARIM PANSİYON
Hareket 05:00

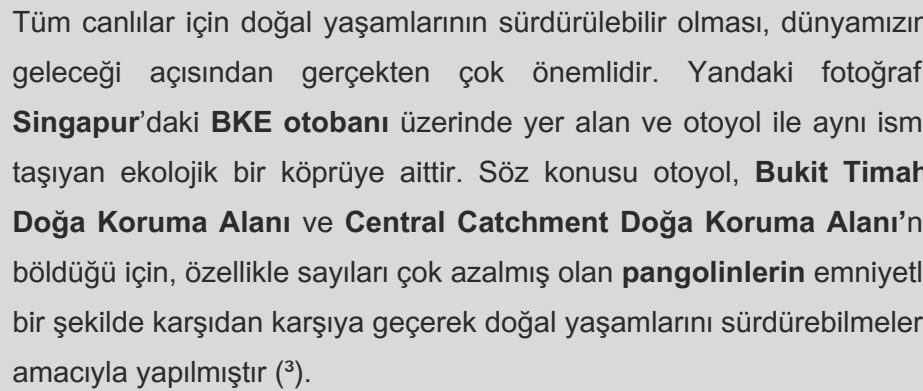
GEZİ ÜCRETİ: 15.250 TL
Üyelere 15.200 TL

Havaalanı transferleri, Ankara - Van, Van - Ankara Gidiş Dönüş Uçak Biletleri, İlk gün Van meşhur serpme kahvaltısı, Bölge de gezi alanlarında özel araçla ulaşım, 2 Gece 5 Yıldızlı Elite World Van Otel Konaklaması, 2 Sabah Kahvaltısı, 2 Akşam Yemeği, Gevaş-Akdamar Adası Gidiş Dönüş Tekne Ücreti, TÜRSAB seyahat sigortası, Anka Tur acenta refakati, Mili Park giriş ücretleri, tüm çevre gezileri ve rehberlik hizmetleri ücrete dahil olup öğle yemekleri ve öğünlerde alınan İçecekler, Müze ve Ören yeri Giriş Ücretleri ile Kişisel Harcamalar gezi ücretine dahil edilmemiştir.

Kıscacası **polinatör böcekler** gıda üretimini, yaşam alanlarını ve doğal kaynakları iyileştirecek ekosistem hizmetlerinin düzenlenmesinde; biyolojik çeşitliliğin korunması ve insanların besin üretme sistemlerinin iklim değişikliğine uyarlanmasında kilit rol oynarlar ⁽²⁾.

Bunlar da dünyada son yıllarda giderek yaygınlaşmakta olan **yeşil bina** örnekleri.

Bilindiği üzere yeşilin ortama verdiği doğal güzelliğinin yanında; sağlık, iklim değişikliği ve küresel ısınma, çevre, beslenme vs. açılarından sayısız faydaları bulunmaktadır.

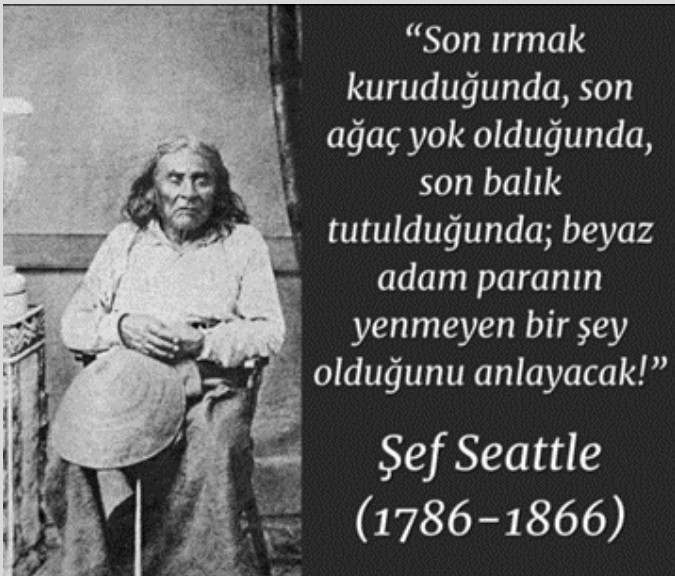

Yeşilin bunca faydasından sürekli bahsedilirken aklıma, adının başında hep yeşil sıfatı kullanılan, bir dönem adı **ipek böcekçiliğ**in merkezi ve şeftali diyarı olarak anılan **“Yeşil” Bursa**’nın eski ve son yıllardaki hali geldi. Yukarıdaki fotoğraflarda eski **“Yeşil” Bursa** ile yeni **“Beton” Bursa** görülmektedir.

Bizde maalesef yeşil görüldüğünde yok edilip yerine beton dikilmesi düşünülürken; özellikle gelişmiş ülkelerde yeşile giderek daha fazla önem verilmekte, bina yapılırken bile doğaya fazla zarar verilmemesine özellikle dikkat edilmektedir. Ancak ne ilginçtir ki, kendi ülkelerinde yeşili, doğayı bu denli önemseyen, koruyan o gelişmiş ülkeler; dünyanın başka yörelerinde özellikle maden arama ve çıkarmalarında doğayı tahrip etmekte, geri dönüşü çok zor, hatta imkansız olan zararlar verebilmekteler. Bunun örneklerini yurdumuzda da görüyoruz.

Son günlerde mahallemizde de bir yeşil alanın yok edilip yerine beton dikilmesi için yürütülen faaliyetlere ve yeşilin korunması adına **Çiğdemim Derneği** öncülüğünde yürütülen mücadeleye yakından tanık oluyoruz. **Mevlana Bulvarı**’nın hemen karşı tarafındaki **Cevizlidere** semtini hepimiz biliyoruz. Adından da anlaşılacağı üzere belli ki vaktiyle burada sağlıklı soltu ceviz ağaçlarının arasında akan bir dere bulunmaktaymış. Bundan yaklaşık 20-25 yıl öncesine kadar bahçeler içerisinde tek katlı evlerin bulunduğunu çoğumuz hatırlarız. Yandaki fotoğraf, **Cevizlidere**’nin son betonlaşmış haline ait.

Yazımı, **Kızılderili Şef Seattle**’a ait olduğu bilinen şu sözlerle bitirmek istiyorum: **“Son ırmak kurduğunda, son ağaç yok olduğunda; beyaz adam paranın yenmeyecek bir şey olmadığını anlayacak”.**

Ama işte o zaman, maalesef iş işten çoktan geçmiş olacak.

KAYNAKÇA:

(1) <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/419634>

(2) <https://wikifarmer.com/tr/pollinator-bocekler-tarim-icin-neden-onemlidir>

(3) <https://teyit.org/analiz/hollandadan-oldugu-iddiasıyla-paylasilan-ekolojik-kopru>

Sevgili Komşularımız,

5 Nisan saat 16.00 da mazbatayı alıp bayram tatili bitiminde (**15 Nisan**) göreve başladık malumunuz.

3'er aylık periyotlarla sizleri bilgilendirme arzusundaydık. Bir kaç komşumuzdan ayda bir şeklinde bir talep gelince, bu bilgilendirme sonrası **aylık rutine** oturtmaya karar verdik bilgilendirme işini.

✳️ Seçim sonrası mazbatayı almadan ilk iş, **mahallede afişlerle yarattığımız görsel ve fiziksel kirliliği ortadan kaldırmak** oldu (Derneğimizin makam aracı pırpırla bize destek olan **Fatih beye** ne kadar teşekkür etsek az...).

✳️ Aynı hafta bayram öncesi derneğimizle birlikte **Can Yücel'de bir Komşuluk Sofrası** kurduk ve komşularımızla iftar yaptık. Gayrimüslüm bir komşumuzun iftarımıza yer verdiği sosyal medya paylaşımı, bizi duygulandırırken, **sınırlamalardan ve ötekilestirmeden uzak** ne güzel bir birlik ve beraberliğe sahip olduğumuzu ve özlemini çektiğimiz o günlerin aslında çok da uzak olmadığını gösterdi hepimize.

✳️ İlk ayımız tebriklerle, tanışma ziyaretleriyle çok yoğun geçti. Bu yoğun ilgileri sebebiyle tüm komşularımıza müteşekkirimiz.

✳️ Bayram sonrası haftasonu **muhtarlık binamızın iç dış boyasını** yaptırdık (*Çiğdem'e denizi getirecek misiniz?* diyen nüktedan komşularımıza *denizi değil ama deniz havasını getirebiliriz* demiştik, bodrum evleri havasında oldu muhtarlığımız). Bu vesileyle boya sponsorumuz olan **Kroma Mimarlık ve Balgat Jotun Boya Bayi**inin sahibi **Çamlık** sitesinden komşumuz sevgili **Pelin Hanım'a** bir kez daha teşekkür ediyoruz can-ı gönülden 🙏🌸.

✳️ Seçim gezileri sırasında en çok talep edilen hizmetlerin başında mahalleye bir **halk ekmek büfesinin açılması** geliyordu. Vakit kaybetmeden başvurumuzu yaptık, büfenin iş yapacağı konusunda ikna kabiliyetimizi ve tatlı dilimizi kullandık ve çabalarımız kısa bir süre içinde meyvesini verdi. **Halk ekmek büfesi** geldi, **kurası 26.06.2024 Çarşamba günü ABB TV kanalında canlı yayında** çekildi. Satışa başlandı ancak işletmecinin özel sebeplerinden dolayı kapatmak zorunda kaldı. Şimdi yeni başvurular alındı ve 7 Ağustos'da yeniden noter huzurunda ve canlı yayında kurası çekilecek. Yeni işletmecisiyle en kısa zamanda satışların yeniden başlamasını bekliyoruz.

✳️ Mahallemizin çeşitli yerlerine şimdilik **4 adet bank** konulmasını sağladık. Özellikle yaş almış komşularımız yokuş çıkarken dinlenebileceği ve komşularımızın süt arabasını ayakta bekledikleri lokasyonlar oldu buralar (**1 adet de Şirindere'de** yaşayan komşularımıza götürdük. Bu arada **banklardan ikisini** derneğimizden alıp yere sabitledik gelen ekiplere. **Bank ve kamelya talebimizi** yazılı olarak ilettik, ihale sürecinin bitmesini bekliyoruz yenileri için).

✳️ Mahallemizde **2 kapalı durak eksikimiz** vardı. Biri **Ankara Evlerinin** önü diğeri **Meral Yaman Okay Parkı**. **Meral Yaman Okay Parkı'nın** oradaki durak tamam. Biraz zor oldu, ısrarlı ve yüz yüze takibi gerektirdi ama kullanılmayan/az kullanılan bir durağı söküp getirdi en nihayetinde **Büyükşehir Belediyesi**, varolsunlar 🙏. Diğer durak için takipteyiz, **dar kaldırımlara uygun duraklar için ihaleye çıkılacak**, süreç tamamlanmak üzere, yakın takipteyiz. **Ankara Evleri** durağını kullanan komşularımızdan biraz daha sabır diliyoruz o yüzden, az kaldı 🙏.

✳️ Asfalt ve doldurma faaliyetleriyle ilgili olarak:

- **Park sitesi yanında** ateşin erittiği asfalt altındaki patlak onarıldı.
- Yine aynı yerde bulunan büyük oyuk **Çağdaş Büfe'ye** kestirmeden gitmek isteyen komşularımız için dolduruldu.
- **1550. Cadde'de** bulunan çökme onarıldı (**Başak Sitesi ve Seğmen İş Merkezi** karşısı). Aynı cadde üzerinde bulunan **engelli geçişi** engelli araçlarının geçemeyeceği yükseklikteydi, o düzeltildi.
- Yine **aynı cadde** üzerinde **çökmüş vaziyette duran kaldırım** nerdeyse 1,5 aylık bir başvuru sürecinin sonunda nihayet düzeltildi. 😊
- **1577. Cadde** üzerindeki **asfalt yama** faaliyeti tamamlandı.

- **Nezih Sayan Anaokulu ve Ahmet Barındırır İlköğretim Okulu** arasında kalan yolun anaokulu tarafına asfalt kırıkları atıl, hem park araç yeri açıldı hem de otların ve oraya atılan çöplerin yarattığı görsel kirlilik önleildi. Sağ tarafın düzenlenmesi de yolda 😊.

- Mazbatayı alır almaz dilekçe verdiğimiz ve mahallenin en önemli sorunlarından biri olan **1549 Cad.** ve onu kesen **1561. Sokak** ile ilgili olarak şunu belirtmek isteriz:

Dilekçemizde; *"bu zamana kadar her iki yola yapılan serpm ve yama asfaltların kısa bir süre sonra çöktüğünü, asıl sorunun altyapıdan kaynaklandığı ve geçici önlemlerin işe yaramadığı gibi devletin parasının da boşa harcandığından bahsettik. Önce ASKİ'nin girip alttaki su kanallarından kaynaklı bir sıkıntı mı var onu tespit etmesi gerektiğini sonra asfalt yapımının olması gerektiğini"* anlattık.

Maalesef **belediyede işler dilekçe ile yürümüyor** bunu gördük, çoğu zaman yüz yüze ya da telefonla ısrarlı takip gerektiriyor. Asfalt sorumlusu arkadaşla da defaatle konuştuk. Geçtiğimiz hafta yetkililer *"yama yapmayın başvuru var biz oraya planlamaya aldık"* şeklinde bir müdahalede bulunmuşlar. O yüzden yama faaliyetleri yapılırken bu sokak ve cadde kaldı.

Çok sevdiğim bir söz vardır; *"dereye su gelene kadar kurbağanın gözü patlayacak"* diye. İlgili şube müdürlüğü ile yüz yüze görüşüp en kısa süre içerisinde planlama aşamasından eylem aşamasına geçmelerini sağlayacağız.

✳️ **Şirindere**'nin akıbeti konusunda ilgili daire başkanı ile görüşüp yıllardır uzayan sürecin nihayete erdirilmesi talebimizi ilettik. Konunun takipçisiyiz.

✳️ Geniş ve boş alanların **ot biçme faaliyetleri** geçen hafta nihayet tamamlandı. **20'ye yakın boş ve ağaçlık alanın ot biçme işi** yolda (bu konuda başvurmuzun ve talebimizin üzerinden bir hayli zaman geçtikten sonra gerçekleştiğini söyleyebiliriz bu faaliyetin. Ancak bu bir sitem ya da serzeniş değil zira yetişememe gibi bir durumlarının olduğu gerçek, özellikle **Büyükşehir Belediyesi**'nin...).

✳️ Daha önce 5 kez **Ankara Büyükşehir Belediyesince** yapılan ilaçlamaların ardından geçen hafta 10.00 -4.00 saatlerinde de **Çankaya Belediyesi** tarafından mahalle genelinde ilaçlama yapıldı (**Büyükşehir Belediyesi** bu sene sineklenmede önceki senelere göre çok büyük bir artış olduğunu, araç yetiştirmekte güçlük çekildiğini söyledi. **Küresel ısınmanın yan etkilerini, çöplerimizi vaktinde atmanın önemini, hayvan beslenmelerinin çiğ etle, ev yemeğiyle yapılmaması gerektiğini bir kez daha farkına varabiliriz dileriz**).

✳️ **Dışışleri arazisinin imara açıldığı** haberini alıp askıya çıkar çıkmaz, derneğimizle birlikte **bir savunuculuk faaliyeti** başlattık. **Haber kanallarıyla gazetelerle iletişime geçtik**, siz sevgili komşularımızı da yanımıza alarak, **kamuoyu oluşturmaya** çabaladık. Sonuna kadar gideceğiz. Bedeli ne olursa olsun...

✳️ **Haziran başında** mahallemizde bir ünlü yazarı: **Sinan Canan**'ı ağırladık. Bir **Çigdemim Derneği** oluşumu olan **Kulüp Dinamik**'le böylesi güzel bir organizasyona vesile olmak ve çok değerli bir yazar karşısında moderatörlük yapmak eşsiz bir keyif ve unutulmaz bir yaşanmışlıktı.

✳️ **Süt dağıtımı ve gıda kart teslimi** rutinlerine devam ediliyor. Siz sevgili komşularımızdan ricamız, varsa mahallede ihtiyaç sahibi tanıdığınız lütfen **Çankaya Belediyesi**'ne yönlendirip, hem süte hem de gıda karta şahsen başvurmaları gerektiğini söyleyiniz. Emin olunuz ki iyiliğiniz size dönecektir. 🙏

✳️ **1000 Çocuk Korosu Parkı**'nın girişini **beton bariyerle motor ve araç girişine kapattık**.

✳️ Seçim zamanı gençlere söz vermiştik "mahallemizdeki 3 basket sahasının potalarına file yaptıracağız" diye. Derneğimizin hediyesi olan filelerle basket toplarını kavuşturmanın mutluluğunu yaşıyoruz şu günlerde ☺.

✱Seçimlerden nce **Mahalle Afet Gönüllüleri** ekibi kurmaya çalışacağız demiştik, hemen seçimlerden sonra **MAG-ANKARA** ile hem muhtarlık hem dernek olarak protokol imzaladık ve ilk eğitimlere yaklaşık **10 komşumuzla** katıldık. Eğitimler ve uygulamalı çalışmalar için bekliyoruz.

✱ Derneğimizle birlikte **Avrupa Kupası** heyecanını **Can Yücel Parkı**’nda siz komşularımızla birlikte yaşadık, unutulmazdı...

✱Mahalle için bir hizmet değildi belki ama biz Türk kadınına Avrupalı çağdaşlarından çok daha önce seçme seçilme hakkını veren **canımız Atamıza komşularımızla birlikte yaptığımız resmi ziyaretimizi** de eklemekten geçmek istemedik. **Tarifsiz bir onurdu huzuruna çıkmak...**

✱Mahallemizde bulunan okullarımızın civarına **kasisler ve yaya geçitleri** yaptırdık. Boyası eskiyen yaya geçitlerinin boylarını yeniledik (**Doğa Koleji ve Nimet Dr. Erdoğan Meto zel Eğitim Uygulama Okulu** nne yeni yaya geçitleri yaptırdık).

Bu noktada istisnasız **"mahalle içinde en çok araba kullananlar"** listesinin başında olan biri olarak şunu söylemek isterim ki, kasis geçmekten herkes gibi ben de hoşnut değilim. Amma ve lakin bırakın **hız limitlerine** uymayı, yaya geçitlerinde bekleyen yayalara yol vermeyi dahi alışkanlık haline getirememiş bir toplumda yaşadığımız gerçeğiyle yüz yüzeyken, asıl önemli olanın; **ncellikle çocuklarımızın sonra da tüm komşularımızın can güvenliği** olduğunu biliyoruz.

✱ Yaya geçitlerini ve kasisleri boyattıktan sonra sıra cadde ortalarındaki **sarı izgilerdeydi. Büyükşehir Belediyesi**’nin vefakar çalışanları sağ olsun, onları da jet hızıyla hallettik.

Yalnızca sağlı sollu araç parkı olan, dar olan ya da serme asfalt yapılacak caddeler bırakıldı.

✱**Güleryüzlü Muhtarlık** olarak, **mahallemizin huzurunu ve güvenliğini** herşeyin önünde tuttuğumuzu söylemeliyiz. Tam da bu sebeple seçim sonrası ilk iş karakola gidip mahallenin güvenlik sorunlarını, yaşanan rahatsızlıkları anlatarak, **bekçi görevlendirmesi talep etmek oldu.**

Başkomiserimiz ilgili ve ehil bir personel, ona sözümüz yok. Ancak aldığımız samimi cevap *"personel yetersizliğinden mütevellit o an için mümkün olmadığı, planlamaya alınacağı, vs.."* şeklinde oldu.

"Peki" deyip, planlamanın yapılmasını beklemek de bir tercihti, hedefe farklı yollardan ulaşmak da... Biz ikinciye tercih ettik. **şu an mahallemizde gün aşını görev yapan 2 bekimiz mevcut.** Nasılı bizde kalsın ☺ .

✱Mahallemizde oturan ve ebediyete uğurladığımız komşularımızın fotoğraflarını ve cenazelerinin defin yeri - saatini instagram adresimizin hikaye bölümünden paylaşmaya başladık. Verilen selaların saati sebebiyle duyulamaması halinde komşularımızın yakınlarının acılarına bu şekilde ortak olabileceğimizi düşündük. Umarız çok fazla paylaşım görmeyiz bu konuda, hepinize sağlıklı huzurlu uzun mrlar dileriz.

Sevgiyle kalın.✱

Çiğdem Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği (ÇİĞDEMİM DERNEĞİ)

MİSYONUMUZ (ÖZGÖREVİMİZ)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak; mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili olmak

VİZYONUMUZ (ÜLKÜMÜZ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli)mutlu olduğu bir mahalle olmak.

Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dâhil olmak, mahallesinin yaşam kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak

DEĞERLERİMİZ

Şeffaf : Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.

Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.

Dayanışmacı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever, paylaşımcı ve özverili bir yaklaşım sergiler.

Önyargısız : Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere açıktır.

Bağımsız ve tarafsız : Dernek, Cumhuriyetin kuruluş değerleri ve Atatürk ilke, devrimleriyle çelişmemek kaydıyla farklı siyasi görüşlere eşit mesafede durur.

Katılımcı : Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar, engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşa ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı, ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci ile ele alır.

Öncü : Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir.

Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.